

Arrest

nr. 276 757 van 31 augustus 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAEGEN *loco* advocaat C. DETHIER, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 20 april 2021, diende op 22 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 februari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 februari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/04/2021
Overdracht CGVS: 27/05/2021*

U werd op 6 augustus 2021 van 9u10 tot 12u55 en op 29 september 2021 van 14u20 tot 18u05 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is. Uw advocate, meester Colombe Dethier, woonde beide persoonlijke onderhouden bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Astaneh-ye Ashrafīyeh (Iran). Op 27 dey 1378 (Iraanse tijdrekening, komt overeen met 17 januari 2000 volgens de westerse kalender) huwde u met N.H. (O.V. (...)). U werkte in Iran gedurende zeven jaar als scheepsingenieur bij het nationale scheepvaartbedrijf IRSL. In september 2018 werd u door uw schoonvader geïntroduceerd bij het bedrijf M.D.K. Nadat u ongeveer een maand voor dat bedrijf werkte, kwam u te weten dat het een dochteronderneming was van een ander bedrijf, dat eigendom was van de geestelijke leider van Iran, Ali Khamenei. U ontdekte dat de kapitein van het schip waarop u werkte, de heer B., samenwerkte met vijf mensen uit het hoofdkantoor van het bedrijf om op illegale wijze vrachten te vervoeren. Bij uw volgende opdracht voor het bedrijf, in het jaar 2020, moest u helpen om een schip te repareren dat vast was komen te zitten op het eiland Lavan (Perzische golf van Iran). Na vijf dagen op het schip vertelde de buitenlandse bemanning u dat de eigenaars van het schip, het bedrijf E.S.L., samenwerkte met de Sepah (Iraanse inlichtingendienst). Na de reparatie voer het schip verder naar Dubai, waar jullie gedurende 20 tot 25 dagen zouden aanmeren. In die periode werd Qasem Suleimani vermoord. Uit vrees voor oorlog werd aan het schip gevraagd om naar de haven van Sharjah (Verenigde Arabische Emiraten) te gaan. Daar kwam het havenpersoneel te weten dat het schip was volgeladen in Iran, terwijl op de boorddocumenten was geschreven dat het schip uit Basra (Irak) kwam. Er ontstond een conflict tussen Sepah en E.S.L., waardoor het schip onder arrest gelegd werd. U spendeerde vervolgens tien en een halve maand op het schip in Dubai. U kreeg tijdens deze periode geen visum en dus ook geen toestemming om uit te stappen en aan land te gaan. Tijdens die periode reisde uw echtgenote met een studentervisum naar België in het kader van haar doctoraatsstudie. U bezorgde haar het geld dat zij nodig had om zich in België in te schrijven aan de universiteit. Toen u uiteindelijk in oktober 2020 alsnog toestemming verkreeg om de boot in Dubai te verlaten, besloot u om samen met uw zoon en echtgenote naar België te verhuizen. Als zeevaarder kon u immers werken gedurende zes maanden per jaar en de overige zes maanden in België doorbrengen. In azar 1399 (december 2020) vroeg u een internationaal paspoort aan. Op 15 december 2020 had u een afspraak bij de Belgische ambassade in Teheran voor het regelen van een visum voor gezinshereniging. Aan het begin van 2021 kreeg u telefoon van uw schoonvader. Hij probeerde u te overtuigen om een nieuwe opdracht voor het bedrijf aan te nemen in Yemen en hij vertelde u dat u binnenkort zou gecontacteerd worden door de heer B. U zei dat u ziek was omdat u geen rol meer wilde spelen in de illegale praktijken waarin uw schoonvader verwickeld was. Op 3 of 4 farvardin 1400 (22 of 23 maart 2021) nam uw echtgenote contact met u op en drong ze erop aan dat u de opdracht van uw schoonvader zou aanvaarden, wat u weigerde. Op 11 farvardin 1400 (31 maart 2021) kwam uw echtgenote zelf vanuit België naar Iran om u te overtuigen. U deed alsof ze hierin geslaagd was, waarna uw echtgenote op 23 farvardin 1400 (12 april 2021) samen met uw zoon terugkeerde naar België. Het was op dat moment uw bedoeling om uw verlopen reisdocumenten te verlengen en ongeveer een maand later eveneens naar België te reizen. Twee dagen na het vertrek van uw echtgenote nam kapitein B. telefonisch contact met u op met de boodschap dat hij zou langskomen, wat hij de volgende dag ook deed. Hij en twee andere heren vertelden u dat ze uw hulp nodig hadden om wapens naar Yemen te vervoeren. U zou voor vier maanden werk een bedrag van honderdduizend dollar overhandigd krijgen. Ze beloofden ook om uw reisdocumenten in orde te brengen. Omdat u zich geïntimideerd voelde, deed u alsof u instemde met hun voorstel. Een dag later belde u een vriend die in Engeland woont. Die vriend regelde een vliegtuigticket voor u naar België. Op 20 april 2021 vloog u vanuit Teheran via Turkije naar België. In Turkije belde u met uw echtgenote om te zeggen dat u niet van plan was de opdracht voor het bedrijf uit te voeren. Uw echtgenote drong erop aan dat u het toch zou doen omdat haar vader anders gezichtsverlies zou lijden en omdat de financiële voorwaarden heel gunstig waren. Toen u in België naar de woning ging die uw echtgenote had gehuurd, belde ze de politie en werd u opgepakt. Ongeveer 25 dagen later kreeg u bericht dat er een Iraans schip was onderschept dat wapens vervoerde. U weet het niet zeker maar u vermoedt dat het gaat om het schip waarvoor de heer B. u wilde rekruteren. Op 15 khordad 1400 (5 juni 2021) vertelde uw moeder u dat de Iraanse autoriteiten bij u thuis waren langs geweest en dat uw vader en uw broer waren meegenomen voor ondervraging. De vertegenwoordigers van de autoriteiten vroegen aan uw familieleden waar u was en vertelden uw vader dat u als spion voor de Mossad werkte omdat u de route onthuld had waarlangs de wapens gesmokkeld werden. Twintig dagen later probeerde u een tweede keer met uw echtgenote te spreken aan haar woning in België, waarna zij opnieuw de politie belde. U kwam te weten dat uw schoonvader met een volmacht van uw echtgenote al uw bezittingen in Iran in beslag had laten nemen.

Op 30 mordad 1400 (21 augustus 2021) werden uw vader en uw broer een tweede keer aangehouden en meegenomen voor verhoor door Ettela'at (Iraanse inlichtingendiensten). Daarbij werden uw vader en uw broer ermee bedreigd dat u, als u niet zou terugkeren, in België zou geliquideerd worden. Twee weken later probeerde u uw kind te bezoeken in België, waarna uw echtgenote andermaal naar de politie belde. Ditmaal beweerde ze dat u in Iran voor de Sepah werkte en dat u haar wilde doden. U werd vervolgens verhoord door de politie van Arlon en vrijgelaten na de ondervraging. Bij terugkeer naar Iran vreest u dat u in Iran zal veroordeeld worden voor een wapensmokkel waar u niets mee te maken heeft en dat u als zondebok voor de Sepah zal dienen. Daarnaast vreest u ook dat de Iraanse autoriteiten u zullen beschouwen als lid van een buitenlandse terroristische groep omwille van uw verblijf in het buitenland.

Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud stelde uw advocate dat u geen harde bewijzen kan aandragen voor de missie waaraan Sepah wilde dat u zou deelnemen omdat het net de bedoeling van de Iraanse autoriteiten is dat hier geen bewijzen van bestaan. Uw advocate merkte verder ook nog op dat uit de chronologie van uw vertrek duidelijk blijkt dat u geen idee had dat uw echtgenote zo negatief zou reageren, aangezien het voor u niet nodig was om internationale bescherming aan te vragen als u bij uw echtgenote zou kunnen gaan wonen. Uw advocate stelde verder ook dat de vaststelling dat u zo snel het land ontvluchtte en dat u na twee dagen in België reeds om internationale bescherming verzocht, aantoonde dat de gebeurtenissen logisch en chronologisch zijn, wat uw geloofwaardigheid staft. Uw advocate stelde verder ook dat u geen informatie heeft over de administratieve situatie van uw echtgenote in België en dat u geen communicatie met haar hebt. Zij voerde daarnaast aan dat u nooit aan de heer B. heeft verteld dat u de missie wilde weigeren en dat u dit enkel tegen uw echtgenote gezegd had. Uw advocaat vermoedde daarnaast ook dat uw echtgenote en schoonvader dachten dat u zich gedwongen zou voelen om de missie te accepteren onder druk van uw ontmoeting met de heer B. Ondanks het feit dat uw echtgenote en uw schoonvader wisten dat u niet gemotiveerd was om aan de missie deel te nemen, vertrouwden ze er volgens uw advocate op dat de druk van de heer B. zou werken. Uw advocate stelde daarnaast ook dat het feit dat u aan een vriend vroeg om een ticket voor u te boeken duidelijk aangeeft dat u zich in de hoek geduwd voelde. Zij opperde dat uw echtgenote misschien toegang had tot uw mails omdat u en uw echtgenote een goede relatie hadden, wat zou verklaren waarom u een vriend vroeg om het ticket voor u te kopen. Uw advocate concludeerde tot slotte dat, aangezien tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geen vragen gesteld werden over het feit dat uw ouders benaderd werden door de Iraanse autoriteiten, kan aangenomen worden dat dit onderdeel van uw verhaal geloofwaardig is.

Op 12 augustus 2021 maakte u via uw advocate enkele bijkomende opmerkingen met betrekking tot het eerste persoonlijk onderhoud over aan het Commissariaat-generaal. U stelde dat u het verslag van het eerste persoonlijk onderhoud had vertaald met Google Translate en enkele fouten had gevonden. Zo merkte u op dat kapitein B. naar u belde en niet andersom. U stelde dat uw schoonvader bij de IRGC werkt, dat dat zijn (familie)naam bij de IRGC H.N.H. is, en dat 'hij zijn familie Hosseini noemt'. U stelde daarnaast ook dat alleen uw schoonvader H.N.H. heet. U stelde dat u vanuit Sharjah met een olietanker met de naam Banza 10 kwam, die was 'voorgesteld' door de heer M. Deze tanker was geladen in Iran en gelost in Sharjah. Er was aangekondigd dat de tanker naar Basra ging om vracht te vervoeren en dat hij daarna Bandar Abbas bereikte. U stelde daarnaast ook in zeer onduidelijke bewoordingen dat u van plan was om dit schip daar te repareren en 'verklaren dat het schip niet zal bewegen tot ze tijd hebben om hun wapens te lossen'. U zei dat het verslag van het eerste persoonlijk onderhoud op sommige punten zeer kort was en dat u ook had gezegd dat u niet wilde meewerken omdat u uw hand niet wilde besmeuren met het bloed van onschuldige vrouwen en kinderen en omdat u niet de oorzaak wilde zijn van de dood van onschuldige kinderen. U voegde hieraan toe dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ook gezegd had dat de IRGC uw vader en broer meenamen naar de inlichtingendienst om hen onder druk te zetten om u terug te sturen naar Iran. Ze zeiden dat u een Mossad spion was die hen informeerde over het sturen van wapens naar Israël, dat u de revolutie verraden had en dat u geëxecuteerd moest worden. Ze confisqueerden ook alle bezittingen van uw schoonvader om ze aan u terug te geven. U merkte daarnaast ook op dat u toen u te horen kreeg dat uw schoonvader voor de Iraanse inlichtingendiensten werkte niet naar de moskee ging maar naar de stad Mashad. U merkte tot slot ook op dat uw schoonvader u vertelde over de missie en dat uw echtgenote 'het niet precies wist'. U praatte ooit met uw echtgenote over de gevolgen van het dragen van wapens, toen zij naar Iran kwam. De heer B. 'legde de details van de missie uit'.

Aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud stelde uw advocate dat het voor haar duidelijk was dat uw schoonvader, de heer H.N.H., onder die naam gekend is door iedereen in zijn privéleven, terwijl hij in het kader van zijn professionele leven een andere naam gebruikt, omdat die werelden in principe nooit samenkomen. Uw advocate voegde hieraan toe dat u niet wist dat uw schoonvader voor de Ettela'at werkte en dat u dit pas te weten kwam toen u zelf voor hen werkte.

Uw advocate merkte daarnaast op dat een beschuldiging van spionage voor de Iraanse autoriteiten louter een voorwendsel zou zijn om u te arresteren en strafrechtelijk te beoordelen. Zij voerde aan dat er mogelijk een miscommunicatie ontstond tijdens het persoonlijk onderhoud omdat u niet over de mogelijkheid beschikte om te weigeren de missie uit te voeren. Voor het regime maakt het volgens uw advocate geen verschil of uw schoonvader al dan niet wist of u bereid was om de opdracht uit te voeren, aangezien ze de macht hebben om u daartoe te dwingen. Wat betreft de door het Commissariaat-generaal geuite twijfel waarom u door het regime voor zo'n opdracht zou worden gevraagd, stelde uw advocate dat er in uw land geen plaats is voor oppositie. Als u niet was gevlucht, zou u gearresteerd zijn omdat u het niet wilde doen. Uw advocate redeneerde dat de staat zoveel druk op u zette dat u slechts de keuze had tussen vluchten of gestraft worden. Zij staaft dit argument verder door te stellen dat spionage door het regime vaak gebruikt wordt als argument tegen dissidenten die het land hebben verlaten. Zij benadrukte verder ook dat er geen discrepanties zijn tussen wat u verklaarde op de DVZ en wat u op het CGVS vertelde en betreurde dat u niet de kans kreeg om naar de documenten te kijken en zo de juiste naam van uw schoonvader te zeggen. Uw advocate haalde verder ook aan dat u bezorgd bent omdat uw echtgenote ook een verzoek om internationale bescherming indiende en benadrukte dat uw verklaringen betrouwbaar zijn tussen uzelf en het Commissariaat-generaal. Daarnaast haalde uw advocate ook aan dat uw echtgenote u ervan beschuldigd heeft dat u lid bent van de Sepah, wat volgens uw advocate niet bewezen is en ook niet blijkt uit uw administratief dossier.

Op 26 oktober maakte uw advocate via e-mail enkele opmerkingen met betrekking tot het tweede persoonlijk onderhoud over aan het Commissariaat-generaal. Zij stelde dat uw schoonvader M.H.H. i heet en dat zijn naam bij de inlichtingendiensten H.H. was. Zij voegde hieraan toe dat Haj Qassem Soleimani een terrorist was die door de Verenigde Staten in Irak werd vermoord en dat u naar Sharjah moest omwille van die moord. U ontkende bij monde van uw advocate ooit gezegd te hebben dat de naam van uw schoonvader H.Q.H. was. U stelde dat de tolk de vraag niet duidelijk had vertaald en dat u had begrepen dat u iets werd gevraagd over Hassani, waarna u herhaalde dat de naam van uw schoonvader Hassani is.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Iraans paspoort (d.d. 24 november 2020, geldigheidsduur 5 jaar); uw huwelijksakte, inclusief vertaling; uw karte melli (nationale kaart); uw Iraans rijbewijs; uw militaire kaart; uw zeevaardersboekje (inclusief stempels van de schepen waarop u werkte); een kopie van een certificaat in verband met diensten die u verrichte aan boord van het schip Sunny (d.d. 10 augustus 2019); een kopie van een certificaat in verband met diensten die u verrichte voor E.S.L. (periode 26 december 2019 tot 29 oktober 2020); een kopie van een bemanningslijst van het schip Mirqad waarop uw naam figureert (aankomstdatum 17 augustus 2020); een kopie van uw werkcontract voor M.D.K. (d.d. 13 maart 2019); een kopie van uw werkcontract voor E.S.L. (d.d. 26 december 2019); 29 kopieën van certificaten van door u gevolgde trainingen en opleidingen als scheepsingenieur; drie kopieën van salarisuittreksels van E.S.L. (d.d. juli, augustus, september 2020); een kopie van een aanvraag die u indiende om in Dubai van de boot te mogen stappen (d.d. 4 november 2020); een kopie van een door u ondertekende brief in verband met uw vertrek vanuit de haven van Sharjah (d.d. 17 oktober 2020); een kopie van het vliegtuigticket dat een vriend voor u kocht (besteldatum 17 april 2021, vluchtdatum 20 april 2021); een bewijs dat uw echtgenote van een martelaarsfamilie afkomstig is; een bewijs dat u op 15 december 2020 een afspraak had bij VFS global om een visum voor gezinshereniging te bekommen in België; een nieuwsartikel in verband met een wapentransport naar Yemen dat onderschept werd door de US Navy (d.d. 9 mei 2021); een email die uw advocate stuurde naar uw echtgenote in verband met de echtscheidingsprocedure; een foto die u op internet vond van ene N.Y.M., wiens vader A.J. heet en waarvan u beweert dat de afgebeelde persoon dezelfde naam en achternaam heeft als de moeder van uw echtgenote; een bewijs van de confiscatie van uw eigendom in Iran in het kader van uw echtscheiding.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief

dossier niet kan worden besloten dat er in uw hoofde een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U stelde niet naar Iran te kunnen terugkeren omdat u vreest dat u door de Iraanse autoriteiten als zondebok zal gebruikt worden en dat diezelfde autoriteiten u zullen laten veroordelen voor een mislukt wapentransport waar u niets mee te maken heeft (Notities persoonlijk onderhoud 1 (NPO 1), d.d. 6 augustus 2021, p. 9).

Uw verklaringen wat betreft uw vrees voor het Iraanse regime kunnen echter niet overtuigen.

Zo dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde in verband met de inhoud van de ondervragingen die uw broer en uw vader in Iran zouden hebben ondergaan door de Iraanse inlichtingendiensten. U stelde tijdens dit persoonlijk onderhoud in eerste instantie dat de Ettela'at van Sepah u er tijdens de ondervraging van uw broer en uw vader van beschuldigde dat u de route waarlangs ze wapens smokkelden met Israël zou hebben gedeeld (NPO 2, p. 3). Erop gewezen dat het vreemd overkomt dat de Ettela'at van Sepah tegenover burgers zou toegeven dat ze wapens naar Yemen smokkelen, stelde u dat de ondervragers het woord smokkelen niet gebruikt hadden. U bevestigde echter dat de autoriteiten tijdens de ondervragingen tegen uw vader en uw broer gesproken hadden over een schip geladen met wapens van Sepah (NPO 2, p. 3). Toen u even later nogmaals geconfronteerd werd met de bevreemdende vaststelling dat de Sepah tegenover haar eigen burgers zou toegeven dat ze wapens naar Yemen vervoeren, legde u op dit laatste punt echter heel andere verklaringen af. Ditmaal stelde u dat de ondervragers van de Sepah tegen uw vader en uw broer niets over de wapenhandel hadden gezegd, wat flagrant in strijd is met uw eerdere verklaringen op dit punt (cf. supra en NPO 2, p. 4). Uw tegenwerping dat u louter vermoedde dat de ondervragers van Sepah het met uw vader en uw broer over de wapenhandel wilden hebben, en dit omdat u achteraf een artikel had gelezen over deze wapenhandel, is louter een post-factumverklaring die niet volstaat om bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren (NPO 2, p. 4).

Uw wisselende en onderling tegenstrijdige verklaringen over de ondervraging van uw vader en broer door de Sepah, halen de geloofwaardigheid van deze ondervraging totaal onderuit. Hierdoor komt ook de oprechtheid van uw eigen vrees voor de Iraanse autoriteiten ernstig op de helling te staan. Het was immers omdat de Iraanse autoriteiten u ervan beschuldigen betrokken te zijn geweest bij wapensmokkel, dat zij uw vader en uw broer besloten te ondervragen (cf. supra).

Dat aan uw vrees voor de Iraanse autoriteiten geen geloof gehecht kan worden, blijkt verder ook uit de vaststelling dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de manier waarop u via uw schoonvader bij de illegale activiteiten van Sepah betrokken raakte.

Zo legde u onderling tegenstrijdige verklaringen af over de schuilnaam die uw schoonvader bij de Sepah zou gebruiken. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde u immers dat uw schoonvader zich Hosseini liet noemen in het dagelijkse leven, maar dat zijn echte naam H.N.H. is (NPO 1, p. 10 en p. 11). Hiernaar gevraagd, bevestigde u dat de hele familie van uw schoonvader, inclusief uw echtgenote, de valse achternaam Hosseini gebruikte (NPO 1, p. 10). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud daarentegen legde u op dit punt heel andere verklaringen af. Ditmaal stelde u dat de echte achternaam van uw schoonvader Hosseini was en dat hij bij de Ettela'at een valse naam gebruikte, H.Q.H. (NPO 2, p. 15). Geconfronteerd met deze frappante tegenstrijdigheid, stelde u dat er bij het eerste persoonlijk onderhoud een fout was gemaakt door de tolk en dat u die fout na afloop van het persoonlijk onderhoud had rechtgezet (NPO 2, p. 16). Deze uitleg kan echter niet gevolgd worden. In uw opmerkingen die u op 12 augustus 2021 (na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS) overmaakte aan het Commissariaat-generaal stelde u weliswaar net als in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw schoonvader 'zijn familie Hosseini noemt' en dat zijn familienaam bij de IRGC 'Hassani' is. De door u na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud gecorrigeerde voornaam die uw schoonvader bij de IRGC zou gebruikt hebben, stemt echter niet overeen met de naam die u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud aangaf. U zei in uw correcties van 12 augustus 2021 immers dat uw schoonvader bij de IRGC bekend stond als 'H.N.H.', terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde dat de naam die hij bij de IRGC gebruikte 'H.Q.H.' was (cf. administratief dossier). Uw steeds wisselende en onderling tegenstrijdige verklaringen wat betreft de schuilnaam van uw schoonvader ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw schoonvader actief was bij de Iraanse inlichtingendiensten.

Het is ook weinig coherent dat uw schoonvader enerzijds een dubbele identiteit zou gebruiken binnen de Sepah om zijn echte identiteit verborgen te houden, terwijl hij anderzijds zijn eigen schoonzoon, die getrouwd was met zijn eigen dochter die zijn echte naam droeg, bij diezelfde organisatie aanbeval voor geheime missies.

Bovendien legde u ook weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot de manier waarop u de dubbele identiteit van uw schoonvader ontdekte. U stelde dat u te weten kwam dat hij een andere naam gebruikte toen iemand op het schip waar u werkte, u vertelde dat u was aanbevolen door de heer N. (NPO 1, p. 10). Het is echter weinig plausibel dat de geheime naam van uw schoonvader door de leden van Sepah op zo'n roekeloze manier aan u zou zijn gecommuniceerd. Dit geldt des te meer daar het schip in kwestie vol microfoons en bewakingscamera's zat, waardoor iedereen voortdurend het gevoel had door de anderen gehoord te worden (NPO 2, p. 10). Uw weinig aannemelijke verklaringen wat betreft de manier waarop u de dubbele identiteit van uw schoonvader ontdekte, halen de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw schoonvader een dubbele identiteit had verder onderuit.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de manier waarop uw schoonvader u de eerste keer bij de Sepah introduceerde. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gaf u immers aan dat uw schoonvader u voorafgaand aan de tweede opdracht waarbij u betrokken was, verteld had dat u telefoon moest verwachten van iemand van de Sepah (NPO 2, p. 12). Toen u vervolgens gevraagd werd of deze persoon u aan de telefoon rechtstreeks gevraagd had of u voor Sepah wilde werken, veranderde u plots uw verklaringen. Ditmaal stelde u dat u op voorhand niet wist dat de persoon die u belde voor Sepah werkte, maar dat u dit pas na afloop van de reparatie te weten kwam van uw schoonvader (NPO 2, p. 12). Deze uitleg is echter strijdig met uw eerdere verklaring in dit verband (cf. supra). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, ontkende u dat uw schoonvader bij het eerste gesprek iets had gezegd over de Sepah. U beweerde dat uw schoonvader louter gezegd had dat iemand u zou bellen met de vraag om op het schip te stappen (NPO 2, p. 12). Het loutere ontkennen van één versie van de feiten volstaat echter niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren. Uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt halen de geloofwaardigheid van uw stelling via uw schoonvader in contact te zijn gekomen met de Sepah verder onderuit.

Dat uw schoonvader u bij de Sepah zou geïntroduceerd hebben, is verder ook weinig overtuigend in het licht van de vaststelling dat u amper iets over zijn rol binnen die organisatie kon vertellen. Zo wist u niet welke rang of functie hij had bij Sepah (NPO 1, p. 10). Verder is het ook weinig geloofwaardig dat uw echtgenote u tijdens een huwelijk van 23 jaar nooit zou verteld hebben dat haar vader voor de Sepah werkte, om dit vervolgens meteen toe te geven zodra u er haar naar vroeg (NPO 1, p. 10). Uw tegenwerping dat u gedurende de 23 jaren ongeveer elf van de twaalf maanden per jaar niet thuis was omdat u al die tijd op zee doorbracht, kan bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen (NPO 1, p. 10). Deze uitleg strookt immers niet met uw latere verklaring dat u tussen twee opdrachten in vaak meerdere maanden thuis verbleef, terwijl het ook wel eens voorkwam dat u tussen twee opdrachten in gedurende een jaar thuis was (NPO 1, p. 12). Uw onderling tegenstrijdige en weinig coherente verklaringen op dit punt halen uw geloofwaardigheid verder onderuit.

Uw verklaringen met betrekking tot de betrokkenheid van uw schoonvader bij de Sepah worden daarnaast ook ondermijnd door de vaststelling dat u weinig coherente verklaringen aflegde met betrekking tot de motieven van uw echtgenote om terug te keren naar Iran. Zo stelde u enerzijds dat uw echtgenote u ertoe aanzette om in te gaan op het voorstel van uw schoonvader in verband met de wapenmissie naar Yemen, terwijl u anderzijds aangaf dat uw echtgenote actief meewerkte aan de goedkeuring van uw visum voor gezinshereniging (NPO 1, p. 8 en p. 9). Nochtans kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat u, wanneer u door gezinshereniging naar België zou komen, niet langer in Iran tewerkgesteld zou zijn en dus ook niet langer kunnen deelnemen aan geheime wapenmissies voor Sepah. Deze verklaringen over de motieven van uw echtgenote zijn dan ook weinig coherent. Uw tegenwerping dat uw echtgenote meewerkte aan het visum om op die manier uw zoon naar België te laten komen, volstaat niet om deze incoherentie te verklaren (NPO 1, p. 13). Dat uw echtgenote probeerde om uw zoon naar België te laten komen, neemt immers niet weg dat u niet langer kon deelnemen aan de missie van Sepah indien u door middel van gezinshereniging naar België kwam. Uw tegenwerping dat u als scheepsvaarder ook na een verhuis naar België nog steeds heen en weer kon gaan naar Iran om te werken, kan niet overtuigen (NPO 1, p. 13). Zij wringt immers met uw latere opmerking dat u nooit een job met zo'n inkomen zou opgegeven hebben door naar België te komen tenzij er in Iran voor u een ernstig gevaar dreigde (NPO 1, p. 17). Hetzelfde geldt voor uw opmerking dat de Sepah van plan was om u in België te laten wonen en u daar te laten werken (NPO 1, p. 14).

Dat de Sepah u als spion naar het buitenland zou sturen zonder dat u ooit bewust voor hen had gewerkt en ondanks het feit dat u herhaaldelijk bezwaar aangetekend had tegen hun missies, is bovendien ook niet geloofwaardig (cf. infra).

De vaststelling dat u niet op een geloofwaardige en coherente manier kon uitleggen waarom uw echtgenote enerzijds probeerde om u naar België te krijgen en er anderzijds bij u op aandrang de opdracht in Yemen aan te nemen, haalt uw geloofwaardigheid in verband met de betrokkenheid van uw schoonvader bij Sepah verder onderuit. Het was immers op aandringen van haar vader dat uw echtgenote u probeerde te overtuigen de opdracht van Sepah aan te nemen (NPO 1, p. 8).

Bovendien legde u ook weinig plausibele verklaringen af over de redenen waarom uw schoonvader ervoor koos om u bij Sepah aan te bevelen voor een wapenmissie naar Yemen. U stelde in dit verband dat het voor uw schoonvader duidelijk was dat u omwille van het geld voor Sepah zou werken omdat u dit ook bij uw eerdere opdrachten gedaan had (NPO 2, p. 14). Deze uitleg doet echter de wenkbrauwen fronsen. Voor zover uw schoonvader wist, was u bij de eerste opdracht immers niet op de hoogte van het feit dat er gesmokkeld werd (NPO 2, p. 10). De tweede keer kwam u het pas te weten nadat de smokkel al had plaatsgevonden, waarna u tegen uw schoonvader vertelde dat u zo'n dingen niet meer wilde doen (NPO 2, p. 13). Het is dan ook allerminst vanzelfsprekend dat uw schoonvader u voor een derde opdracht nogmaals bij de Sepah zou aanbevelen. Hierop gewezen, antwoordde u dat uw schoonvader wist dat u geld nodig had om in België te komen wonen. U voegde hieraan toe dat uw persoonlijke mening geen waarde had voor uw schoonvader (NPO 2, p. 14). Even later stelde u dan weer dat uw schoonvader u voordroeg voor de wapenhandel in Yemen omdat hij op die manier met u wilde beginnen samenwerken (NPO 2, p. 14). Deze antwoorden zijn echter onderling weinig coherent. Als uw schoonvader geen belang hechtte aan uw mening, kan immers niet worden begrepen waarom hij met u een samenwerking op de lange termijn zou willen opbouwen (cf. supra). Bovendien biedt geen van deze verklaringen een uitleg voor de vraag waarom uw schoonvader het risico zou nemen u aan te bevelen bij de Sepah voor een geheime opdracht die u niet wilde uitvoeren. Een derde keer gevraagd naar de motieven van uw schoonvader, gaf u uiteindelijk toe niet te weten waarom uw schoonvader erop aandrong dat u naar Yemen zou gaan. U opperde dat uw schoonvader ofwel dacht dat u de opdracht zou aannemen voor uw echtgenote, ofwel dat u het zou doen omdat hij dat nu eenmaal wilde (NPO 2, p. 14). Ook deze verklaringen houden echter weinig steek.

Door de vele hierboven opgesomde bevreemdende, incoherente en onderling tegenstrijdige verklaringen die u aflegde over de betrokkenheid van uw schoonvader bij de Iraanse inlichtingendiensten, kan aan deze betrokkenheid geen enkel geloof meer gehecht worden. Aangezien uw schoonvader degene was die u volgens uw verklaringen introduceerde bij de Sepah en de heer B., komt hierdoor ook de geloofwaardigheid van uw eigen voorgehouden betrokkenheid bij de illegale activiteiten van Sepah ernstig op de helling te staan.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat, zelfs indien u overtuigend zou hebben aangetoond dat uw schoonvader bij Sepah actief was (quod non), uw verklaringen over uw eigen interactie met Sepah nog steeds enkele opmerkelijke en bevreemdende hiaten vertonen.

Zo is het weinig geloofwaardig dat de Sepah u niet op de hoogte zou gebracht hebben van het feit dat tijdens de eerste twee missies waaraan u deelnam illegale activiteiten zouden plaatsvinden, terwijl zij u hiervan voor aanvang van de derde missie wel op de hoogte brachten. Uw tegenwerping dat ze u in vertrouwen hadden genomen omdat u de eerste twee missies naar behoren had uitgevoerd, kan maar moeilijk overtuigen (NPO 1, p. 12). Volgens uw verklaringen was u immers niet actief betrokken bij de eerste twee missies en ontdekte u eerder per ongeluk dat er illegale activiteiten plaatsvonden op de schepen waarop u meevoer (cf. supra). Bovendien vroeg u toen u vaststelde dat er gesmokkeld werd aan de kapitein om te mogen uitstappen omwille van een familiaal probleem, wat hij weigerde (NPO 2, p. 10). Er kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen dat de Sepah tevreden was over uw deelname aan de missies. Dat de derde missie anders was omdat u van tevoren een plan moest opstellen en het schip moest voorbereiden, volstaat evenmin om de hierboven vastgestelde incoherentie te verklaren (NPO 1, p. 12). Gezien het belang van de derde missie, die draaide om illegale wapenhandel, is het immers weinig plausibel dat de Sepah hiervoor iemand zou inschakelen die nooit eerder bewust voor hen had gewerkt. Dit geldt des te meer aangezien u uit een familie komt die geen voorstander is van het regime en u volgens uw verklaringen ook zelf geen voorstander van het regime bent (NPO 1, p. 11). Uw tegenwerping dat uw schoonvader u bij hen had aanbevolen, dat u een goede band had met de heer B. en dat u erom bekend stond dat u altijd discreet was, volstaat niet om bovenstaande vaststelling in een ander daglicht te plaatsen (NPO 1, p. 15).

Aan uw verklaringen in verband met uw schoonvaders betrokkenheid bij Sepah dient immers ernstig getwijfeld worden (cf. supra). Bovendien impliceert het feit dat u in het verleden reeds met de heer B. had gewerkt voor minder belangrijke missies, allerm minst dat u ook bereid zou zijn om bij een volgende missie grotere verantwoordelijkheden te dragen.

Verder is het ook opmerkelijk dat de heer B. u amper bruikbare informatie gaf over de missie in Yemen waaraan u zou deelnemen. Zo wist u niet met welk schip u zou vertrekken, onder welke vlag of onder welke bedrijfsnaam dat schip zou varen, waar u zou moeten opstappen of welke de gevolgde route zou zijn (NPO 2, p. 13). Deze onwetendheid is des te bevreemdend in het licht van uw vrees door de Iraanse autoriteiten te worden beschuldigd van spionage. Indien u amper iets over de missie in kwestie wist, kon u er immers ook niets over verklappen aan de Israëlische autoriteiten. Uw tegenwerping dat u geen informatie had en dat de Iraanse autoriteiten u louter willen beschuldigen van spionage om zo hun macht te tonen, houdt weinig steek (NPO 2, p. 14). Het is immers weinig plausibel dat de Iraanse autoriteiten u zouden beschuldigen van spionage indien zij zich er terdege van bewust zouden zijn dat u niet beschikt over de gevoelige informatie waarvan zij u beschuldigen die gelekt te hebben naar Israël. Hiermee geconfronteerd, stelde u dat de Iraanse autoriteiten u willen straffen, onder andere omdat ze denken dat u via uw schoonvader veel informatie hebt gekregen (NPO 2, p. 14). Deze uitleg houdt echter weinig steek in het licht van de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde over de betrokkenheid van uw schoonvader bij Sepah en kan dus niet weerhouden worden (cf. supra). Bovendien dient te worden opgemerkt dat, indien u overtuigend zou hebben aangetoond dat uw schoonvader bij Sepah actief was (quod non), in alle redelijkheid zou kunnen worden aangenomen dat uw schoonvader aan Sepah verteld zou hebben dat u niet over cruciale informatie beschikte met betrekking tot de missie in Yemen. Hiermee geconfronteerd, kwam u niet verder dan te stellen dat de Ettela'at van Sepah uw schoonvader in zo'n geval niet zou geloven (NPO 2, p. 14). Deze uitleg is echter een blote bewering van uw kant die de hierboven vastgestelde incoherentie in uw verklaringen niet kan verklaren.

De hierboven opgesomde bevreemdende en weinig overtuigende verklaringen over uw eigen interactie met Sepah halen de geloofwaardigheid van uw stelling dat u voorafgaand aan uw vertrek onder druk gezet werd door de Iraanse autoriteiten finaal onderuit.

U haalde verder ook nog aan dat de Iraanse autoriteiten u niet enkel willen straffen omwille van spionage maar ook omdat u weigerde met hen mee te werken (NPO 2, p. 14). Uw advocate voegde hier aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud nog aan toe dat er in uw land geen plaats is voor oppositie. Als u niet was gevluht, zou u gearresteerd zijn omdat u de missie niet wilde aanvaarden (NPO 2, p. 17). De staat zette zoveel druk op u dat u slechts de keuze had tussen vluchten of gestraft worden (NPO 2, p. 17). Uzelf stelde in dit verband dat u voorafgaand aan uw vlucht uit Iran aan een vriend vroeg om vliegtuigtickets voor u te kopen omdat u vreesde dat u door de autoriteiten in het oog gehouden werd (NPO 1, p. 14). Deze verklaringen kunnen echter niet overtuigen. Indien u werkelijk vreesde dat u onder toezicht stond van de Iraanse autoriteiten, kan immers niet worden aangenomen dat u het risico zou hebben genomen om met uw eigen paspoort het land te verlaten. Bovendien is uw vrees maar moeilijk te verenigen met de vaststelling dat de Sepah u bij uw vertrek geen strobreed in de weg legde. Uw tegenwerping dat u een visum had voor België en dat de Ettela'at niets wist van uw plannen, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 14). Deze uitleg is immers weinig coherent met uw eerdere stelling dat u vreesde dat u door de autoriteiten in het oog gehouden werd (cf. supra). Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u geen tickets of enige andere vorm van bewijsmateriaal kan voorleggen om te staven dat u oorspronkelijk van plan was om pas later uit Iran te vertrekken (NPO 1, p. 14). Ook is het wel heel toevallig dat u pas op de hoogte werd gebracht van deze geheime missie naar Yemen nadat u uw visum voor België reeds in orde gebracht had (NPO 1, p. 14). Uw tegenwerping dat de Sepah van plan was om u in België te laten wonen en u daar te laten werken, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 14). Dat de Sepah u als spion naar het buitenland zou sturen zonder dat u ooit bewust voor hen had gewerkt en ondanks het feit dat u herhaaldelijk bezwaar aangetekend had tegen hun missies, is immers niet geloofwaardig (cf. supra).

Uw bevreemdende en weinig plausibele verklaringen ondermijnen in zeer ernstige mate de geloofwaardigheid van uw vrees dat de Iraanse autoriteiten u willen straffen omdat u weigerde met hen mee te werken.

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat aan de door u aangehaalde motieven om Iran te verlaten geen geloof gehecht kan worden.

Uw tegenwerping dat u alles zal bekennen zodra u gemarteld wordt, volstaat niet om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen (NPO 2, p. 14). Aangezien het niet geloofwaardig is dat u bij terugkeer naar Iran gearresteerd zal worden, is het immers evenmin geloofwaardig dat u onder marteling valse betekenissen zal afleggen.

Uw opmerking dat u met uw scheepvaartpaspoort naar Panama en andere landen zou kunnen gaan, is voor deze beslissing niet relevant (NPO 1, p. 17).

De opmerkingen van uw advocate aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud kunnen bovenstaande beslissing niet ombuigen. Dat u geen harde bewijzen kan aandragen voor de missie omdat het net de bedoeling van de Iraanse autoriteiten is dat hier geen bewijzen van bestaan, wordt in deze beslissing niet betwist. Het loutere feit dat u geen bewijzen aandraagt, kan echter an sich bezwaarlijk als een overtuigend argument gezien worden om uw geloofwaardigheid te herstellen. Dat uit de chronologie van uw vertrek duidelijk blijkt dat u geen idee had dat uw echtgenote zo negatief zou reageren, aangezien het voor u niet nodig was om internationale bescherming aan te vragen als u bij uw echtgenote zou kunnen gaan wonen, heeft geen betrekking op uw motieven zelf en kan de geloofwaardigheid ervan dus niet herstellen. Het loutere feit dat u problemen kent met uw echtgenote, impliceert overigens allerm minst dat deze problemen gelinkt zijn aan de door u aangehaalde motieven om internationale bescherming te verzoeken. Hetzelfde geldt voor de stelling van uw advocate dat u geen informatie heeft over de administratieve situatie van uw echtgenote in België en dat u geen communicatie met haar hebt. Dat u snel Iran ontvluchtte en dat u na twee dagen in België reeds een verzoek om internationale bescherming indiende, toont louter aan dat u op de hoogte was van de geldende procedures. Dat u nooit aan de heer B. heeft verteld dat u de missie naar Yemen wilde weigeren en dat u dit enkel tegen uw echtgenote vertelde, volstaat niet om uw bevreedende en weinig overtuigende verklaringen over uw interactie met de Sepah in een ander daglicht te plaatsen. Het vermoeden van uw advocate dat uw echtgenote en schoonvader dachten dat u zich gedwongen zou voelen om de missie te accepteren onder druk van uw ontmoeting met de heer B., biedt geen verklaring voor de vaststelling dat u herhaaldelijk wisselende en onderling weinig coherente verklaringen aflegde wat betreft de motieven van uw schoonvader om u voor de missie naar Yemen aan te bevelen bij Sepah (cf. supra). Dat u zich in de hoek geduwd voelde door de Sepah en aan een vriend vroeg om een vliegtuigticket voor u te boeken omdat uw echtgenote misschien toegang had tot uw mails, is louter een hypothese van uw advocate die niet blijkt uit uw eigen verklaringen. Bovendien biedt deze hypothese geen uitleg voor de vaststelling dat u desondanks toch het risico nam om met uw eigen paspoort het land te verlaten. Evenmin biedt deze uitleg een verklaring voor het feit dat de Sepah u bij uw vertrek geen strobreed in de weg legde (cf. supra). De opmerking van uw advocate dat het feit dat uw ouders benaderd werden door de Iraanse autoriteiten als geloofwaardig beschouwd kan worden omdat hier tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geen vragen over gesteld werden, houdt geen steek. Nog daargelaten dat dit onderwerp tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wel degelijk werd bevraagd (NPO 2, p. 3 en p. 4), dient ook te worden gewezen op het feit dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen louter afhangt van de inhoud ervan en niet van het aantal vragen dat erover werden gesteld.

De (niet altijd even duidelijke) opmerkingen die u op 12 augustus 2021 overmaakte aan het Commissariaatgeneraal kunnen bovenstaande beslissing evenmin ombuigen. Dat kapitein B. naar u belde en niet andersom, volstaat niet om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Uw stelling dat uw schoonvader bij de IRGC H.N.H. heet, werd hierboven al uitgebreid besproken. Uw stelling dat u vanuit Sharjah met een olietanker met de naam Banza 10 kwam, dat die tanker was geïntroduceerd door de heer Moradi, dat de tanker geladen werd in Iran en gelost in Sharjah en dat was aangekondigd dat de tanker naar Basra ging om vracht te vervoeren waarna hij Bandar Abbas bereikte, is evenmin van die aard dat zij de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden en merkwaardigheden in een ander daglicht kan plaatsen. Hetzelfde geldt voor uw uitleg dat u van plan was om het schip te repareren en dat het schip niet zou bewegen tot ze de tijd zouden hebben om hun wapens te lossen. Uw stelling dat het verslag van het eerste persoonlijk onderhoud op sommige punten zeer kort was en dat verschillende zaken die u tijdens het persoonlijk onderhoud gezegd had er niet in vermeld werden, is louter een blote bewering van uw kant. Bovendien dient te worden vastgesteld dat geen van de door u aangehaalde zaken de hierboven gedane vaststellingen kan ombuigen. Dat u niet wilde meewerken omdat u uw hand niet wilde besmeuren met het bloed van onschuldige vrouwen en kinderen en omdat u niet de oorzaak wilde zijn van de dood van onschuldige kinderen, volstaat niet om het vastgestelde ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen ongedaan te maken. Uw overige verklaringen betreffen louter herhalingen van wat u tijdens het persoonlijk onderhoud reeds had verklaard en kunnen uw geloofwaardigheid dan ook niet herstellen.

De opmerkingen van uw advocate aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud kunnen bovenstaande beslissing evenmin ombuigen. Dat het voor uw advocate duidelijk was dat de heer Hosseini onder die naam gekend is door iedereen in zijn privéleven, terwijl hij in het kader van zijn professionele leven een andere naam gebruikt omdat die werelden in principe nooit samenkomen, volstaat allerminst om uw tegenstrijdige verklaringen hierover in een ander daglicht te plaatsen. Hetzelfde geldt voor de opmerking van uw advocate dat u niet wist dat uw schoonvader voor de Ettela'at werkte en dat u dit pas te weten kwam toen u zelf voor hen werkte. De stelling van uw advocate dat u niet over de mogelijkheid beschikte om tegenover de Sepah te weigeren de missie uit te voeren, kan bovenstaande beslissing niet beïnvloeden. Dat uw schoonvader u willens nillens in een onmogelijke situatie tegenover de Sepah plaatste terwijl hij wist dat u de opdracht niet wilde aannemen, benadrukt immers net het ongeloofwaardig karakter van uw relaas (cf. supra). De stelling van uw advocate dat het geen verschil maakt voor het Iraanse regime of uw schoonvader al dan niet wist of u bereid was om de opdracht uit te voeren aangezien het regime de macht had om u daartoe te dwingen, kan hierin geen verandering brengen. Het is immers net doordat uw schoonvader u bij de Sepah aanbeval, dat u in een dergelijke situatie terecht kwam. De opmerkingen van uw advocate dat er in uw land geen plaats is voor oppositie en dat u slechts de keuze had tussen vluchten of gestraft worden, werd hierboven al besproken. Dat spionage door het regime vaak gebruikt wordt als argument tegen dissidenten die het land hebben verlaten, wordt door het CGVS niet betwist. Dit argument volstaat echter niet om te concluderen dat ook uzelf door het Iraanse regime van spionage beschuldigd zult worden. Daartoe dient u uw persoonlijke problemen met de Iraanse autoriteiten immers aannemelijk te maken met overtuigende verklaringen, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Hetzelfde geldt voor de stelling van uw advocate dat een beschuldiging van spionage voor de Iraanse autoriteiten louter een voorwendsel zou zijn om u te arresteren en strafrechtelijk te beoordelen. Dat er geen discrepanties zijn tussen wat u verklaarde op de DVZ en wat u op het CGVS vertelde, impliceert niet dat het geheel van uw verklaringen als geloofwaardig moet beschouwd worden. Dat u niet de kans kreeg om uw documenten te raadplegen tijdens het persoonlijk onderhoud toen u zich een bepaalde naam niet kon herinneren, kan niet aanzien worden als een belemmering van uw rechten. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming immers verwacht worden dat hij zijn relaas op een zelfstandige manier uiteen zet zonder daarbij hulpmiddelen te consulteren. Uw bezorgdheid omwille van het verzoek om internationale bescherming dat uw echtgenote zou ingediend hebben is voor deze beslissing niet relevant. Hetzelfde geldt voor de stelling van uw advocate dat uw verklaringen betrouwbaar zijn tussen uzelf en het Commissariaat-generaal. Dat uw echtgenote u ervan zou beschuldigd hebben dat u lid bent van de Sepah, is voor deze beslissing, die louter betrekking heeft op uw eigen asielmotieven, evenmin relevant.

De opmerkingen die uw advocate op 26 oktober 2021 overmaakte aan het Commissariaat-generaal kunnen bovenstaande beslissing evenmin ombuigen. Uw herhaling dat uw schoonvader M.H. Hosseini heet en dat zijn naam bij de inlichtingendiensten H. Hassani was, biedt immers geen verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt (cf. supra). Dat Haj Qassem Soleimani een terrorist was die door de Verenigde Staten in Irak werd vermoord en dat u naar Sharjah moest omwille van die moord wordt door het CGVS niet betwist. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud nooit zou gezegd hebben dat de naam van uw schoonvader H.Q.H. was, is louter een post-factum verklaring die allerminst volstaat om uw tegenstrijdige verklaringen ter zake in perspectief te plaatsen. Deze tegenstrijdigheid heeft immers niet louter betrekking op de voornaam van uw schoonvader maar ook en voornamelijk op zijn achternaam. U beweerde immers tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat zijn echte achternaam Hassani is en zijn valse achternaam Hosseini, terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud precies het omgekeerde beweerde (cf. supra). Uw stelling dat u van de tolk had begrepen dat u iets werd gevraagd over Hassani, waarna u herhaalde dat de naam van uw schoonvader Hassani is, kan geen verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Hetzelfde geldt voor de stelling dat u in Iran als scheepsingenieur werkte en in die hoedanigheid in de door u aangehaalde periode actief was voor de bedrijven E.S.L. en M.D.K.. Dat u als ingenieur voor deze bedrijven werkte, impliceert echter allerminst dat u tijdens deze job betrokken was bij illegale activiteiten in opdracht van de Iraanse autoriteiten. De door u neergelegde documenten in verband met uw vertrek uit de haven van Sharjah geven louter aan dat u in Dubai langer dan voorzien aan boord van een schip moest blijven en hebben geen enkele bewijswaarde in verband met de door u aangehaalde smokkelactiviteiten die op dat schip zouden hebben plaatsgevonden. Het vliegtuigticket waarmee u Iran verliet werd hierboven al besproken. Dat uw echtgenote van een martelaarsfamilie afkomstig is, heeft geen invloed op de hierboven aangehaalde argumenten.

Het door u neergelegde artikel toont louter aan dat er op 9 mei 2021 een wapentransport naar Yemen onderschept werd door de zeemacht van de Verenigde Staten (US Navy) en heeft geenszins bewijswaarde naar uw deelname bij deze wapenhandel. Overigens stemt het tot nadenken dat in het artikel in kwestie sprake is van wapens die vervoerd werden op een zeilboot, terwijl u in uw verklaringen herhaalde beweerde dat het de bedoeling was dat u aan boord zou gaan van een supply boat (NPO 2, p. 3 en p. 13). Dat u op 15 december 2020 een afspraak had bij VFS global om uw visum te regelen, wordt in deze beslissing niet betwist. De e-mail die uw advocate stuurde naar uw echtgenote in verband met de echtscheidingsprocedure tussen jullie is voor deze beslissing niet relevant. Het door u neergelegde bewijs van de confiscatie van uw eigendom in Iran in het kader van uw echtscheiding toont louter aan dat u en uw echtgenote in een dispuut verwickeld zijn en heeft geen bewijswaarde wat betreft de oorzaken van dit dispuut. De foto die u op internet vond van ene Naroee Yar Mohammad volstaat geenszins om uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de dubbele identiteit van uw schoonvader te verklaren (cf. supra). Het is immers allerm minst duidelijk met welk doel u deze foto neerlegt en wat u met deze foto precies wenst aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“-artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève
- artikels 48/3 en 48/4, 48/5 en 48/6, 57/5 quater van de wet van 15 december 1980
- Artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
- de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)
- beoordelingsfout”.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen. Wat de toepassing *in casu* betreft, benadrukt verzoeker dat hij erkend moet worden als vluchteling. Verzoeker vreest dat hij het slachtoffer zal worden van “valse beschuldigingen, een willekeurig proces en gevangenisstraf, omdat hij weigerde aan de missie deel te nemen”. Hij vreest valselijk beschuldigd te worden een spion of terrorist te zijn. Hij vreest dat hij ten gevolge van deze valse beschuldigingen zal worden onderworpen aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoeker benadrukt dat het autoritaire Iraanse regime aan Sepah voorrechten heeft verleend om het regime te beschermen, waarbij de bestraffing van verraders een instrument is voor het behoud van de macht. Als iemand die weigerde bevelen van Sepah te volgen, vreest hij aldus vervolging door de Iraanse autoriteiten. Verzoeker acht zijn ‘vrezes’ geloofwaardig in de Iraanse context. Hij citeert in dit verband uit een joint report “Iran: Criminal procedures and documents” van Landinfo, het Commissariaat-generaal en SEM. Verzoeker stelt hierbij nog dat de ondervraging van zijn vader en broer bedoeld was om druk op hem te zetten.

Verzoeker wijst er nog op dat uit objectieve informatie blijkt dat de wapensmokkel van Sepah naar Jemen het onderwerp vormt van een recent verslag van de VN-Veiligheidsraad. Hij citeert uit een artikel van Al-Jazeera om dit te staven (verzoekschrift, stuk 4). Verzoeker merkt hierbij op dat de “dhows” schepen” waarnaar het artikel verwijst, “dezelfde schepen blijken te zijn als de “Lenj” ou “Lanj” in het Perzisch, waarnaar verzoeker verwees” (Ibid., stuk 6). Verzoeker merkt tevens op dat de verklaringen die hij aflegde over de manier waarop de illegale vrachten werden vervoerd, overeenstemt met de objectieve informatie. Hij citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Voorts benadrukt verzoeker dat hij veel details heeft kunnen geven over de manier waarop de wapens konden worden gesmokkeld door Iran naar Jemen. Deze verklaringen kunnen volgens hem niet worden betwist. Verzoeker licht hierbij nog toe als volgt:

“Toen hij besloot te weigeren een opdracht te doen voor Sepah, wist verzoeker dat hij zijn land van herkomst moest ontvluchten. Hij heeft zijn schoonvader niet verteld dat hij de opdracht niet zal doen.

Hij vertrok het land, in geheim en verteld zijn echtgenote, toen hij in Turkije was dat hij op zijn weg naar België was omdat hij wilde de opdracht niet doen.

Daarvoor, met de hulp van een vriend die de vliegtuig tickets voor hem boekte besloot verzoeker heel snel het land te verlaten. Toen hij ontvluchtte waren nog Sepah, nog zijn schoonvader op de hoogte van zijn beslissing.

Hij deed zo om zeker te zijn dat hij het land kon vertrekken.”

Verzoeker geeft vervolgens aan de motieven van de bestreden beslissing te betwisten. Hij voert aan te volharden in zijn verklaringen en dat de “zogezegd inconsistenties” te wijten zijn aan begripsproblemen tussen hem, de *protection officer* en de tolk.

Verzoeker stelt niet te begrijpen waarom de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die hij heeft overgemaakt, “*in tempore non suspecto*”, niet in aanmerking zijn genomen. Hij is van mening dat de commissaris-generaal deze opmerkingen wel vermeldt in de bestreden beslissing, doch systematisch weigert om hiermee rekening te houden. Verzoeker stelt dat niet wordt betwist dat hij zijn opmerkingen binnen de wettelijke termijn bepaald door artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet overmaakte, noch dat zijn advocate mondelinge opmerkingen heeft gemaakt. Deze waren “*constructief, en waren bedoeld om de soms ingewikkelde communicatie tussen de PO en verzoeker te vergemakkelijken*”. Het is dan ook niet duidelijk waarom de commissaris-generaal, ondanks het feit dat hij de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud heeft verbeterd, toch van mening is dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Uit hetgeen volgt (zie *infra*) zal volgens verzoeker blijken dat er een schending is van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet, gezien de notities van de persoonlijke onderhouden niet werden gecorrigeerd overeenkomstig de gemaakte opmerkingen en feedback.

In punt A), “[v]erzoeker heeft altijd dezelfde verhaal verteld over de ondervragingen van zijn broer en vader”, benadrukt verzoeker eerst dat zijn vader en broer twee keer werden ondervraagd door de Iraanse autoriteiten. Hij citeert vervolgens uit zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden die betrekking hebben op deze ondervragingen. Verzoeker meent dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, een correcte lezing van zijn verklaringen aantoont dat verzoeker nooit letterlijk heeft verklaard dat Sepah hem er tijdens de ondervraging van zijn broer en vader van zou hebben beschuldigd dat hij de route waarlangs zij wapens smokkelen met Israël zou hebben gedeeld. Verzoeker licht hierbij toe dat:

“Er volgde een lange discussie met de OP waartussen verzoeker vertelde over de ondervraging van zijn broer en vader, om de situatie uit te lichten en te de verduidelijken aangezien dat het bleek de PO niet begreep, en vermoedens.

Op zijn eerste interview heeft verzoeker letterlijk verteld dat zijn broer en vader vertelden dat verzoeker voor Mossad werkte. In de loop van zijn tweede interview verwees verzoeker naar deze verklaringen. Hij probeert deze beschuldiging uit te lichten aan de PO, aangezien zij zich niets bleek te herinneren over de beschuldigingen.”

Verzoeker acht het nog onjuist dat de bestreden beslissing motiveert dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bevestigde dat de autoriteiten tijdens de ondervraging van zijn vader en broer gesproken zou hebben over een schip geladen met wapens van Sepah. Verzoeker licht hierbij toe als volgt:

“Verzoeker heeft meerdere keren verteld, tijdens dezelfde discussie verwees hij naar het feit dat het een vermoeden (hij gebruikt letterlijk dit woord) was. Hij heeft nooit letterlijk of duidelijk bevestigd dat zijn vader en broer door de Iraanse autoriteiten op de hoogte werden gebracht van de wapensmokkel.

Tijdens het persoonlijke onderhoud vroeg de PO vragen verder aangezien het niet duidelijk was voor haar. Geconfronteerd met haar onbegrip, lichte verzoeker verder toe.

Er kan geen sprake zijn van inconsistenties inconsistenties is deze context, maar onbegrip. Er is een discussie tussen tussen de PO en verzoeker. Tot aan het einde, vertelde verzoeker letterlijk en duidelijk hetzelfde: “Inderdaad, ze hebben niets over die die wapenhandel gezegd aan mijn broer en vader.” Deze verklaringen werden afgelegd in dezelfde momentum in de context van de onderhoud.”

Verzoeker acht het motief dat dit een *post-factum* verklaring betreft niet voldoende, gezien de verklaringen die hij aflegde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dezelfde zijn als zijn conclusie tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Verzoeker meent dan ook dat er geen sprake kan zijn van een tegenstrijdigheid. Verzoeker benadrukt hierbij nog dat:

“Verder heeft verzoeker eerst en spontaan over het persartikel gepraat en heeft dit zelf met de ondervraging van zijn broer en vader, en heeft dan over hij heeft zelf het verband gelegd tussen het artikel en de ondervraging van zijn familie (NOP II, p.25). Dat is dan niet post-factum verklaringen zou dan pre-factum verklaringen zijn aangezien verzoeker wilde over dit artikel melde om uit te lichten wat hij vreesde de autoriteiten van Iran gepland hebben om hem te beschuldigen en hem terug naar Iran te laten keren.

Als er sprake is van “post-factumverklaring”, quod non blijkt ook niet aangezien al de verklaringen betreffende het persartikel en de ondervragingen tijdens hetzelfde deel van het interview werden afgelegd.”

Verzoeker besluit dat, gezien zijn verklaringen over de ondervraging van zijn vader en broer niet als wisselend of onderling tegenstrijdig kunnen worden beschouwd, de geloofwaardigheid ervan niet kan worden betwist. Hij meent dat, gezien de ondervraging volgens de commissaris-generaal cruciaal is om de geloofwaardigheid van zijn vrees te onderzoeken, deze vrees geloofwaardig is.

In een tweede punt, B), gaat verzoeker in op de “[g]eloofwaardigheid wat betreft de verklaringen over de naam en schuilnaam van de schoonvader van de verzoeker”. Verzoeker stelt dat hij de “miscommunicatie” op dit punt heeft verbeterd in een e-mail aan de commissaris-generaal van 12 augustus 2022. Hieruit blijkt duidelijk dat er een fout gebeurde in de vertaling van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker citeert hierbij uit zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud met betrekking tot de naam van zijn schoonvader. Hij geeft hierbij nog aan dat hij de vraag van de *protection officer*, waarbij hij geconfronteerd werd met zijn tegenstrijdige verklaringen over de naam van zijn schoonvader, waarschijnlijk niet begreep. Verzoeker verwijst tevens naar de mail die hij gestuurd heeft naar zijn advocaat op 26 oktober 2022.

Verzoeker stelt verder, “wat betreft de fout betreffen “Qassem” of “Nasser” dat deze namen in het Farsi een zeer vergelijkbaar geluid hebben. Hij meent dat dit tevens blijkt uit de notities van de tolk tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, die “beide namen schreef op zijn blad meerdere keren”. Verzoeker citeert uit deze notities van de tolk. Verzoeker licht hierbij toe dat:

“De tolk heeft niet verduidelijkt dat het over twee verschillende namen ging. Noch verzoeker, noch zijn raadsman kon het verschil tussen de twee namen “Qasem” en “Nasser” horen. Zij konden niet direct deze miscommunicatie fout verbeteren.

Verzoeker is van mening dat aangezien hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud altijd heeft verteld dat de schuilnaam van zijn schoonvader H.N.H., is, dat hij deze direct heeft verbeterd (door brief d.d. 26/10/2022) dat er was een communicatieprobleem over de schuilnaam van zijn schoonvader tijdens zijn tweede interview (dat zijn raadvrouw ook vermeldde bij het einde van het interview). interview). Er kan daarvoor geen sprake van tegenstrijdigheid zij.

Bovendien, aangezien verzoeker heeft tijdens zijn eerste interview bij het CGVS verteld dat zijn schoonvader H.N.H., heet, begrijp hij niet waarom dat een “post-factuum uitlichting zou zijn.

Er waren twee verschillende tolken aan zijn interviews. Door zijn brief d. 26/10/2021 26/10/2021 komt verzoeker terug om deze fout.

Schriftelijk heeft verzoeker altijd Nasser geschreven.”

Waar de commissaris-generaal nog motiveert dat het weinig coherent is dat zijn schoonvader enerzijds een dubbele identiteit zou gebruiken en anderzijds zijn eigen schoonzoon zou aanbevelen voor geheime missies, meent verzoeker dat deze bewering op geen concrete elementen is gebaseerd. Hij verwijst hierbij naar zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Voorts merkt hij op dat meerdere bronnen vermelden dat Sepah schuilnamen gebruikt in het kader van hun missies en taken. Verzoeker licht hierbij nog toe als volgt:

“Aangezien dat verzoeker niet betrokken was met Sepah voordat hij werd gevraagd om het wapen te smokkelen, werd hij nooit met de dubbele identiteit van zijn schoonvader betrokken.

De echte naam van de schoonvader van verzoeker is Hosseini, dat is de familienaam dat zijn vader droeg, droeg, en dat is de naam dat zijn dochter, de echtgenote van verzoeker draagt.

Alle officiële documenten dragen deze naam. In zijn privéleven is de schoonvader van verzoeker gekend onder zijn echte naam.

De schoonvader van verzoeker gebruikt een alias om zijn identiteit te beschermen in het kader van zijn intelligence activiteiten voor Sepah. Deze naam is H.N.H.

Verzoeker heeft nooit iets anders verteld. Hij heeft opmerkingen aan het CGVS gestuurd om de fouten in de notities te verbeteren zoals voorzien door het artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet voordat een beslissing werd genomen. Deze opmerkingen kunnen niet als post post-factum uitlichtingen worden verklaard, verklaard, en zijn in tempore non suspecto.”

Waar de bestreden beslissing nog motiveert dat het niet geloofwaardig is hoe verzoeker te weten kwam dat zijn schoonvader een dubbele identiteit heeft, citeert verzoeker uit zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt volgens hem dat iets niet correct werd begrepen door de *protection officer*. Verzoeker licht hierbij toe als volgt:

“De schuilnaam van de schoonvader is geen geheim. De bedoeling van de alias binnen de inlichtingendiensten is deze schuilnaam te kunnen, gebruiken, zich aan andere mensen te kunnen voorstellen, interacties te kunnen hebben onder deze naam.

Het blijkt dat het CGVS geen begrip heeft wat betreft de alias en het pseudoniem binnen een dichte organisatie.

Het zou geen zin maken voor een inlichtingendienst-agent een schuilnaam te hebben, als deze schuilnaam geheim moet blijven.

Het is daarvoor nog tegenstrijdig en wel geloofwaardig dat, aangezien verzoeker werd in contact gebracht met het bedrijf (die samen werkt met Sepah) door zijn schoonvader, dat de schoonvader van verzoeker zich daar H.N.H. laat noemen.”

In een derde punt, C), “[h]et CGVS betwist hoe en waarom verzoeker werd in contact gebracht met Sepah”, stelt verzoeker dat de commissaris-generaal waarschijnlijk zijn relatie met zijn echtgenote niet begrijpt. Hij licht hierbij toe als volgt:

“Eerst blijkt dat het CGVS niet heeft begrepen de bedoeling van de valse beschuldigingen (zie ondertijtel D).

Verder, blijkt dat het CGVS een subsidiaire en gedeeltelijk analyse van zijn situatie heeft uitgevoerd. Verzoeker en zijn echtgenote zien elkaar niet veel. Hij werkt op een schip 10 -11 per jaar.

Toen zijn echtgenote besloot naar België te gaan studeren, was de bedoeling voor verzoeker verder op scheppen te werken en zijn familie te zien zoals ervoor 1-2 maanden per jaar, in België of in Iran.

Toen verzoeker werd gevraagd om mee te doen aan de derde missie, was een grote grote geldbedrag aan hem aangeboden.

Voor verzoeker zijn echtgenote, aangezien haar sympathie voor de Sepah en voor haar comfort, heeft probeert haar echtgenoot te overtuigen deel te nemen aan de derde missie. De missie zou niets van hun plannen omdraaien: verzoeker zal op vakantie, met een visum komen.

Verzoeker was misschien naïef te dromen dat hij met zijn vrouw in België zou komen wonen (aangezien hun relatie niet wederzijds was).

In deze zin, is het niet opmerkelijk dat de echtgenote van verzoeker, die de idee graag had zijn vader met Sepah te zien werken, zonder haar doctoraatplannen en leven te moeten aanpassen.”

Verzoeker acht nog de motivering in de bestreden beslissing dat hij weinig plausibele verklaringen aflegde over de redenen waarom zijn schoonvader hem heeft aanbevolen voor een wapenmissie naar Jemen, “op geen enkel element gestaafd”. Hij licht hierbij toe dat:

“Eerst moet worden opgemerkt dat de schoonvader van verzoeker heeft de job bij het bedrijf gegeven. Hij wilde dat verzoeker wilde hij dat zijn schoonzoon erbij betrokken werd. Het plan van de schoonvader begon niet bij de derde missie. De bedoeling van de introductie van de verzoeker bij het bedrijf was zeker vanaf het begin om de verzoeker te betrekken bij missies, wanneer zij die nodig hadden.

Het blijkt dat de sollicitant over bijzondere vaardigheden beschikt en dat is de reden waarom de sollicitant is aangeworven.”

Waar de bestreden beslissing stelt dat het weinig geloofwaardig is dat Sepah hem slechts bij aanvang van de derde missie op de hoogte bracht dat hij deelnam aan illegale activiteiten, merkt verzoeker, onder citering van zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds, op dat:

“Het blijkt duidelijk dat de taken van verzoeker in de « twee eerste missies » helemaal niet dezelfde zouden zijn als die, die hij moest in het kader van derde missie doen. Voor de derde missie zou verzoeker als hoofdingenieur plaats nemen in het schip en moest een defect van de machines simuleren.

Tijdens de twee eerste missie, moest verzoeker een gesimuleerd defect gaan repareren.

Het bedoelt duidelijk dat hij meer verantwoordelijkheden moest nemen tijdens de derde missie, en daarvoor moest directe instructies krijgen van de Sepah.”

Verzoeker merkt nog op dat hij niet deelnam aan de eerste missie doch enkel op de hoogte gebracht werd dat andere collega's bezig waren met illegale activiteiten. Hij acht het dus logisch dat hij voor de derde missie meer informatie nodig had om het defect te simuleren op vraag van kapitein B.

Waar de bestreden beslissing motiveert dat niet kan worden aangenomen dat Sepah tevreden was over verzoekers deelname aan de missies en zijn verklaring dat de derde missie anders was niet kan volstaan om de vastgestelde incoherenties te verklaren, begrijpt verzoeker vooreerst niet naar welke incoherenties de bestreden beslissing verwijst. Verzoeker stelt verder niet te begrijpen waarop de commissaris-generaal zich baseert om te oordelen of Sepah tevreden was met het werk van verzoeker. Hij meent dat voormelde motivering van de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie betreft die niet door de verklaringen van verzoeker worden gestaafd. Verzoeker licht hierbij toe dat:

“Niets van de houding van verzoeker, die voor tien maanden op het schip moet blijven (na zijn tweede missie) toonde dat Sepah niet tevreden zou zijn van zijn deelname...

Dit motief is door enkel element van het dossier ondersteund.

In het tegendeel denkt verzoeker dat Sepah wel tevreden was met hem:

- *Hij was een familielid van een agent;*
- *Hij doet zijn werk goed;*
- *Hij vraagt niet te veel vragen en is niet nieuwsgierig;*
- *hij bemoeit zich niet te veel met zaken,*
- *hij is discreet.”*

Ook van de overige motieven van de bestreden beslissing op dit punt, stelt verzoeker dat *“opnieuw staat dit motief of niets concreet van verzoeker zijn dossier.”*

Waar de bestreden beslissing het ongeloofwaardig acht dat Sepah aan verzoeker vroeg om de derde opdracht uit te voeren, merkt verzoeker op dat:

“Verzoeker werd al door een agent van Sepah rekruteert, aangezien hij in het bedrijf kwam omwille van zijn schoonvader. Bovendien gaat het niet over verzoeker een inlichtingsagent te worden, maar alleen taken te doen voor Sepah.

Voor Sepah taken te doen is niet dezelfde als voor Sepah direkt te werken.”

Verzoeker citeert hierbij nog uit een artikel van T. Coville (verzoekschrift, stuk 5) waaruit blijkt dat Sepah een grote actor is in de Iraanse (illegale) economie. Veel mensen voeren aldus taken uit voor Sepah en krijgen hiervoor geld. Sepah rekruteert deze mensen, ook al zijn zij niet bijzonder voorstander van het regime, aldus verzoeker.

In een vierde punt, D), gaat verzoeker in op *“[d]e beschuldigingen van spionage”*. Verzoeker citeert hierbij uit zijn verklaringen en de opmerkingen van zijn advocaat tijdens de persoonlijke onderhouden. Hij merkt op dat Sepah de beschuldigingen van spionage zal gebruiken ook al denken zij niet echt dat verzoeker aan spionage deed. Verzoeker citeert uit het Joint report *“Iran: Criminal procedures and documents”*. Hij merkt, onder verwijzing naar zijn verklaringen, nog op dat hij nooit verklaarde dat Sepah akkoord ging met zijn beslissing om de missie te weigeren. Verzoeker liet hen denken dat hij mee zou doen met de opdracht, doch vluchtte.

Verzoeker stelt nog dat het motief dat, indien verzoeker werkelijk vreesde dat hij onder toezicht stond van de Iraanse autoriteiten, hij het risico zou nemen om met zijn eigen paspoort het land te verlaten, niet door objectieve informatie wordt gestaafd.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de conclusies van de advocaat van zijn echtgenote voor de familierechtbank te Brussel van 22 februari 2022 (stuk 3);
- het artikel *“Iran ‘likely’ smuggling weapons to Yemen: UN report”* van Al Jazeera van 9 januari 2022 (stuk 4);
- het artikel *“The economic activities of the Pasdaran”* van T. Coville in het *“Revue internationale des études du développement 2017/1 (N° 229)”* (stuk 5);
- informatie over *“Dhow”* van Wikipedia en foto's van een *“lenj”* (stuk 6).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota een niet-vertaalde screenshot van de *“website van de Iraanse overheid die aantonen dat Mijnheer geblokkeerd is en niet meer naar Iran kan terugkeren”* (stuk 1) neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten. Verzoeker slaagt er met zijn betoog in het verzoekschrift niet in om de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

De bestreden beslissing oordeelde eerst terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de ondervragingen van zijn vader en broer door de Iraanse autoriteiten:

“Zo dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde in verband met de inhoud van de ondervragingen die uw broer en uw vader in Iran zouden hebben ondergaan door de Iraanse inlichtingendiensten. U stelde tijdens dit persoonlijk onderhoud in eerste instantie dat de Ettela’at van Sepah u er tijdens de ondervraging van uw broer en uw vader van beschuldigde dat u de route waarlangs ze wapens smokkelden met Israël zou hebben gedeeld (NPO 2, p. 3). Erop gewezen dat het vreemd overkomt dat de Ettela’at van Sepah tegenover burgers zou toegeven dat ze wapens naar Yemen smokkelen, stelde u dat de ondervragers het woord smokkelen niet gebruikt hadden. U bevestigde echter dat de autoriteiten tijdens de ondervragingen tegen uw vader en uw broer gesproken hadden over een schip geladen met wapens van Sepah (NPO 2, p. 3). Toen u even later nogmaals geconfronteerd werd met de bevreemdende vaststelling dat de Sepah tegenover haar eigen burgers zou toegeven dat ze wapens naar Yemen vervoeren, legde u op dit laatste punt echter heel andere verklaringen af. Ditmaal stelde u dat de ondervragers van de Sepah tegen uw vader en uw broer niets over de wapenhandel hadden gezegd, wat flagrant in strijd is met uw eerdere verklaringen op dit punt (cf. supra en NPO 2, p. 4). Uw tegenwerping dat u louter vermoedde dat de ondervragers van Sepah het met uw vader en uw broer over de wapenhandel wilden hebben, en dit omdat u achteraf een artikel had gelezen over deze wapenhandel, is louter een post-factumverklaring die niet volstaat om bovenstaande tegenstrijdigheid te verklaren (NPO 2, p. 4).”

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen hierover in het verzoekschrift en voert op basis hiervan aan dat hij nooit verklaard heeft dat de Iraanse autoriteiten tijdens deze ondervragingen hem ervan beschuldigden dat hij de route waarlangs zij wapens smokkelden zou hebben gedeeld met Israël. Hij merkt hierbij nog op dat hij de situatie trachtte toe te lichten aan de *protection officer* omdat deze het niet begreep. De Raad stelt echter vast dat verzoekers verweer niet strookt met de notities van het tweede persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk verklaarde: *“Ik heb vorige keer gezegd dat ze mijn vader en broer verhoord hadden, en zij hadden hen gevraagd om mij te laten terugkeren, ze hadden me beschuldigd van contacten met Mossad en Israël, omdat de route onthuld was waarlangs de wapens gesmokkeld werden, terwijl ik dat niet gedaan had.”* Toen verzoeker vervolgens werd gevraagd om meer uitleg hierover, verklaarde hij *“Vorige keer heb ik gezegd, als u het verslag goed gelezen had, zou u weten dat mijn vader en broer op 15.03 door de ettela’at van sepah voor verhoor zijn meegenomen. In dat verhoor hebben ze mijn familie gevraagd me aan hen over te dragen, als ze me vinden. Ze beschuldigden me ervan dat ik de route van wapensmokkel, wapenhandel met Israël gedeeld had, terwijl ik dat niet had gedaan. Dat was een valse beschuldiging.”* Verzoeker lichtte daarna echter toe dat de Iraanse autoriteiten het geen smokkel hadden genoemd, doch wel *“een schip geladen met wapens van de sepah”* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 3). Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden waar hij poneert dat hij nooit letterlijk of duidelijk bevestigde dat zijn vader en broer door de Iraanse autoriteiten op de hoogte gebracht werden van de wapensmokkel. Waar hij nog stelt dat hij tijdens dit persoonlijk onderhoud meermaals aangaf dat dit slechts een vermoeden van hem betrof, merkt de Raad op dat dit niet blijkt uit de voormelde passages. Dat verzoeker later, toen hij hierover verder werd bevraagd, in tegenstrijd met zijn eerdere verklaringen, verklaarde dat *“In hun verhoor hebben ze mijn broer en vader gevraagd om me te laten weten dat ik me bij de sepah moest aanmelden, over die wapenhandel hebben ze niets gezegd, dat zeg ik omdat ik het artikel zag. Dus ik vermoed dat ze me owv die wapenhandel willen hebben.”* (Ibid., p. 4) kan geen afbreuk doen aan de voormelde vaststelling. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat dit een loutere *post-factum* verklaring betreft. Het verweer dat deze verklaring zou overeenstemmen met zijn verklaringen tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud kan immers geen afbreuk doen aan de voormelde vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen. Dat hij zelf spontaan het artikel over de wapenhandel vermeldde en dit linkte aan de ondervraging van zijn familie, alsook dat deze verklaringen tijdens hetzelfde deel van het onderhoud werden afgelegd, doet evenmin afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker wel degelijk wisselende en inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot de ondervragingen van zijn vader en broer, zoals de bestreden beslissing terecht vaststelt.

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt ondermijnt aldus de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen problemen die hij kende in Iran omdat hij weigerde deel te nemen aan een illegale missie.

De bestreden beslissing oordeelde terecht dat: *“Uw wisselende en onderling tegenstrijdige verklaringen over de ondervraging van uw vader en broer door de Sepah, halen de geloofwaardigheid van deze ondervraging totaal onderuit. Hierdoor komt ook de oprechtheid van uw eigen vrees voor de Iraanse autoriteiten ernstig op de helling te staan. Het was immers omdat de Iraanse autoriteiten u ervan beschuldigen betrokken te zijn geweest bij wapensmokkel, dat zij uw vader en uw broer besloten te ondervragen (cf. supra).”*

De bestreden beslissing oordeelde verder, zoals uit hetgeen volgt zal blijken, op pertinente en correcte wijze dat: *“Dat aan uw vrees voor de Iraanse autoriteiten geen geloof gehecht kan worden, blijkt verder ook uit de vaststelling dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de manier waarop u via uw schoonvader bij de illegale activiteiten van Sepah betrokken raakte.*

De bestreden beslissing stelde immers terecht vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de geheime naam die zijn schoonvader bij Sepah gebruikte:

“Zo legde u onderling tegenstrijdige verklaringen af over de schuilnaam die uw schoonvader bij de Sepah zou gebruiken. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde u immers dat uw schoonvader zich Hosseini liet noemen in het dagelijkse leven, maar dat zijn echte naam H.N.H. is (NPO 1, p. 10 en p. 11). Hiernaar gevraagd, bevestigde u dat de hele familie van uw schoonvader, inclusief uw echtgenote, de valse achternaam Hosseini gebruikte (NPO 1, p. 10). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud daarentegen legde u op dit punt heel andere verklaringen af. Ditmaal stelde u dat de echte achternaam van uw schoonvader Hosseini was en dat hij bij de Ettela’at een valse naam gebruikte, H.Q.H. (NPO 2, p. 15). Geconfronteerd met deze frappante tegenstrijdigheid, stelde u dat er bij het eerste persoonlijk onderhoud een fout was gemaakt door de tolk en dat u die fout na afloop van het persoonlijk onderhoud had rechtgezet (NPO 2, p. 16). Deze uitleg kan echter niet gevolgd worden. In uw opmerkingen die u op 12 augustus 2021 (na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS) overmaakte aan het Commissariaat-generaal stelde u weliswaar net als in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw schoonvader ‘zijn familie Hosseini noemt’ en dat zijn familienaam bij de IRGC ‘Hassani’ is. De door u na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud gecorrigeerde voornaam die uw schoonvader bij de IRGC zou gebruikt hebben, stemt echter niet overeen met de naam die u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud aangaf. U zei in uw correcties van 12 augustus 2021 immers dat uw schoonvader bij de IRGC bekend stond als ‘H.N.H.’, terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde dat de naam die hij bij de IRGC gebruikte ‘H.Q.H.’ was (cf. administratief dossier). Uw steeds wisselende en onderling tegenstrijdige verklaringen wat betreft de schuilnaam van uw schoonvader ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw schoonvader actief was bij de Iraanse inlichtingendiensten.”

Verzoeker benadrukt dat hij zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud heeft verbeterd in zijn opmerkingen bij de notities. De Raad is echter van oordeel dat verzoeker hiermee niet aantoonde dat er zich werkelijk vertaalfouten hebben voorgedaan tijdens dit onderhoud, zoals verzoeker thans poneert. Deze bewering wordt immers ondergraven door de vaststelling dat verzoeker tijdens het onderhoud meermaals verklaarde dat ‘Hosseini’ een valse naam betrof en dat de echte naam van zijn schoonvader H.N. Hassani is (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7, 10 en 11). Verzoeker noch zijn advocaat hebben tijdens het eerste persoonlijk onderhoud daarenboven enige opmerking gemaakt over tolk- of vertaalproblemen. Zij hebben dit evenmin opgeworpen in hun opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, terwijl van hun redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij dergelijke problemen zo spoedig mogelijk zouden melden. Het louter *post-factum* opwerpen van tolk- of vertaalproblemen in het verzoekschrift kan dan ook niet volstaan om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Hoe dan ook stelde de bestreden beslissing terecht vast dat ook verzoekers opmerking bij de notities van het eerste persoonlijk onderhoud, dat zijn schoonvaders naam bij de Sepah H.N.H. is, niet in overeenstemming is met verzoekers verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waar hij dan weer verklaarde dat zijn schoonvader de naam H.Q.H. gebruikt als valse naam bij de Sepah (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 15-16). Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de namen Q. en N. in het Farsi een zeer vergelijkbaar geluid hebben, maar dit betreft een blote bewering. Hij verwijst hierbij naar de notities van de tolk waarop de beide namen volgens hem vermeld zouden staan. De Raad merkt echter op dat deze nota's opgesteld zijn in het Farsi en niet vergezeld zijn van een vertaling. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat verzoeker evenmin melding gemaakt heeft van deze tolk- of vertaalproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud of in de opmerkingen bij deze notities. Hij heeft dan ook niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen werkelijk te wijten zouden zijn aan vertaal- of tolkproblemen, zodat zijn verweer niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen te weerleggen of te ontcrachten.

Verzoeker herhaalt verder in het verzoekschrift zijn verklaringen waaruit blijkt dat zijn schoonvader tijdens zijn werk voor de Sepah een andere identiteit gebruikte en merkt op dat meerdere bronnen vermelden dat

de Sepah gebruik maakt van schuilnamen, hetgeen hij niet staft aan de hand van concrete elementen of gegevens. Verzoeker doet met de loutere herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen echter geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat: *“Het is ook weinig coherent dat uw schoonvader enerzijds een dubbele identiteit zou gebruiken binnen de Sepah om zijn echte identiteit verborgen te houden, terwijl hij anderzijds zijn eigen schoonzoon, die getrouwd was met zijn eigen dochter die zijn echte naam droeg, bij diezelfde organisatie aanbeval voor geheime missies.”* Het verweer in het verzoekschrift slaagt er niet in om deze vaststelling te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

De bestreden beslissing oordeelde ook terecht dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot de manier waarop hij de dubbele identiteit van zijn schoonvader ontdekte:

“Bovendien legde u ook weinig aannemelijke verklaringen af met betrekking tot de manier waarop u de dubbele identiteit van uw schoonvader ontdekte. U stelde dat u te weten kwam dat hij een andere naam gebruikte toen iemand op het schip waar u werkte, u vertelde dat u was aanbevolen door de heer N. (NPO 1, p. 10). Het is echter weinig plausibel dat de geheime naam van uw schoonvader door de leden van Sepah op zo’n roekeloze manier aan u zou zijn gecommuniceerd. Dit geldt des te meer daar het schip in kwestie vol microfoons en bewakingscamera’s zat, waardoor iedereen voortdurend het gevoel had door de anderen gehoord te worden (NPO 2, p. 10). Uw weinig aannemelijke verklaringen wat betreft de manier waarop u de dubbele identiteit van uw schoonvader ontdekte, halen de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw schoonvader een dubbele identiteit had verder onderuit.”

Verzoeker herhaalt zijn afgelegde verklaringen op dit punt, doch hij doet met dergelijk verweer geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, vaststellingen. Waar hij nog aanvoert dat de schuilnaam van verzoekers schoonvader binnen de inlichtingendiensten geen geheim is, wijst de Raad erop dat verzoeker blijkens zijn verklaringen nog niet op de hoogte was van de geheime naam van zijn schoonvader en evenmin door de Sepah op de hoogte was gebracht van het feit dat het schip waarop hij werkte illegale goederen vervoerde in hun opdracht (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7 en 10). In dergelijke context acht de Raad het, in navolging van de commissaris-generaal, niet aannemelijk dat de kapitein van het schip zomaar de schuilnaam van zijn schoonvader aan verzoeker zou meedelen (*Ibid.*, p. 10).

De bestreden beslissing oordeelde nog terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn schoonvader hem bij de Sepah zou hebben geïntroduceerd, gelet op zijn tegenstrijdige en geloofwaardige verklaringen op dit punt:

“Bovendien dient te worden vastgesteld dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de manier waarop uw schoonvader u de eerste keer bij de Sepah introduceerde. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gaf u immers aan dat uw schoonvader u voorafgaand aan de tweede opdracht waarbij u betrokken was, verteld had dat u telefoon moest verwachten van iemand van de Sepah (NPO 2, p. 12). Toen u vervolgens gevraagd werd of deze persoon u aan de telefoon rechtstreeks gevraagd had of u voor Sepah wilde werken, veranderde u plots uw verklaringen. Ditmaal stelde u dat u op voorhand niet wist dat de persoon die u belde voor Sepah werkte, maar dat u dit pas na afloop van de reparatie te weten kwam van uw schoonvader (NPO 2, p. 12). Deze uitleg is echter strijdig met uw eerdere verklaring in dit verband (cf. supra). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, ontkende u dat uw schoonvader bij het eerste gesprek iets had gezegd over de Sepah. U beweerde dat uw schoonvader louter gezegd had dat dat iemand u zou bellen met de vraag om op het schip te stappen (NPO 2, p. 12). Het loutere ontkennen van één versie van de feiten volstaat echter niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren. Uw tegenstrijdige verklaringen op dit punt halen de geloofwaardigheid van uw stelling via uw schoonvader in contact te zijn gekomen met de Sepah verder onderuit.”

Dat uw schoonvader u bij de Sepah zou geïntroduceerd hebben, is verder ook weinig overtuigend in het licht van de vaststelling dat u amper iets over zijn rol binnen die organisatie kon vertellen. Zo wist u niet welke rang of functie hij had bij Sepah (NPO 1, p. 10). Verder is het ook weinig geloofwaardig dat uw echtgenote u tijdens een huwelijk van 23 jaar nooit zou verteld hebben dat haar vader voor de Sepah werkte, om dit vervolgens meteen toe te geven zodra u er haar naar vroeg (NPO 1, p. 10). Uw tegenwerping dat u gedurende de 23 jaren ongeveer elf van de twaalf maanden per jaar niet thuis was omdat u al die tijd op zee doorbracht, kan bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen (NPO 1, p. 10). Deze uitleg strookt immers niet met uw latere verklaring dat u tussen twee opdrachten in vaak meerdere maanden thuis verbleef, terwijl het ook wel eens voorkwam dat u tussen twee opdrachten in gedurende een jaar thuis was (NPO 1, p. 12). Uw onderling tegenstrijdige en weinig coherente verklaringen op dit punt halen uw geloofwaardigheid verder onderuit.”

Verzoeker voert inzake de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete argumenten of elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij evenwel geheel in gebreke blijft.

De bestreden beslissing motiveerde tevens terecht dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde inzake de motieven van zijn echtgenote om terug te keren naar Iran:

“Uw verklaringen met betrekking tot de betrokkenheid van uw schoonvader bij de Sepah worden daarnaast ook ondermijnd door de vaststelling dat u weinig coherente verklaringen aflegde met betrekking tot de motieven van uw echtgenote om terug te keren naar Iran. Zo stelde u enerzijds dat uw echtgenote u ertoe aanzette om in te gaan op het voorstel van uw schoonvader in verband met de wapenmissie naar Yemen, terwijl u anderzijds aangaf dat uw echtgenote actief meewerkte aan de goedkeuring van uw visum voor gezinshereniging (NPO 1, p. 8 en p. 9). Nochtans kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat u, wanneer u door gezinshereniging naar België zou komen, niet langer in Iran tewerkgesteld zou zijn en dus ook niet langer kunnen deelnemen aan geheime wapenmissies voor Sepah. Deze verklaringen over de motieven van uw echtgenote zijn dan ook weinig coherent. Uw tegenwerping dat uw echtgenote meewerkte aan het visum om op die manier uw zoon naar België te laten komen, volstaat niet om deze incoherentie te verklaren (NPO 1, p. 13). Dat uw echtgenote probeerde om uw zoon naar België te laten komen, neemt immers niet weg dat u niet langer kon deelnemen aan de missie van Sepah indien u door middel van gezinshereniging naar België kwam. Uw tegenwerping dat u als scheepsvaarder ook na een verhuis naar België nog steeds heen en weer kon gaan naar Iran om te werken, kan niet overtuigen (NPO 1, p. 13). Zij wringt immers met uw latere opmerking dat u nooit een job met zo’n inkomen zou opgegeven hebben door naar België te komen tenzij er in Iran voor u een ernstig gevaar dreigde (NPO 1, p. 17). Hetzelfde geldt voor uw opmerking dat de Sepah van plan was om u in België te laten wonen en u daar te laten werken (NPO 1, p. 14). Dat de Sepah u als spion naar het buitenland zou sturen zonder dat u ooit bewust voor hen had gewerkt en ondanks het feit dat u herhaaldelijk bezwaar aangetekend had tegen hun missies, is bovendien ook niet geloofwaardig (cf. infra).”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij van plan was om naar België te komen doch wel in Iran verder op schepen zou werken, doch hij gaat voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat deze verklaring tegenstrijdig is met de andere verklaringen die hij op dit punt aflegde. Aldus kan ook verzoekers verweer dat zijn werk voor Sepah niets zou veranderen aan zijn initiële plannen, niet worden aangenomen. Verzoekers uiteenzetting in het verzoekschrift kan dan ook geenszins afbreuk doen aan de vaststelling dat het ongeloofwaardig is dat zijn echtgenote enerzijds verzoeker trachtte te overtuigen om voor Sepah te werken en anderzijds actief zou meewerken aan zijn aanvraag voor gezinshereniging, noch aan de motivering dat verzoeker er niet in slaagt om hierover coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *“De vaststelling dat u niet op een geloofwaardige en coherente manier kon uitleggen waarom uw echtgenote enerzijds probeerde om u naar België te krijgen en er anderzijds bij u op aandrang de opdracht in Yemen aan te nemen, haalt uw geloofwaardigheid in verband met de betrokkenheid van uw schoonvader bij Sepah verder onderuit. Het was immers op aandringen van haar vader dat uw echtgenote u probeerde te overtuigen de opdracht van Sepah aan te nemen (NPO 1, p. 8).”*

In de bestreden beslissing werd voorts terecht opgemerkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de redenen waarom zijn schoonvader ervoor koos om hem bij Sepah aan te bevelen voor een wapenmissie naar Yemen:

“Bovendien legde u ook weinig plausibele verklaringen af over de redenen waarom uw schoonvader ervoor koos om u bij Sepah aan te bevelen voor een wapenmissie naar Yemen. U stelde in dit verband dat het voor uw schoonvader duidelijk was dat u omwille van het geld voor Sepah zou werken omdat u dit ook bij uw eerdere opdrachten gedaan had (NPO 2, p. 14). Deze uitleg doet echter de wenkbrauwen fronsen. Voor zover uw schoonvader wist, was u bij de eerste opdracht immers niet op de hoogte van het feit dat er gesmokkeld werd (NPO 2, p. 10). De tweede keer kwam u het pas te weten nadat de smokkel al had plaatsgevonden, waarna u tegen uw schoonvader vertelde dat u zo’n dingen niet meer wilde doen (NPO 2, p. 13). Het is dan ook allerminst vanzelfsprekend dat uw schoonvader u voor een derde opdracht nogmaals bij de Sepah zou aanbevelen. Hierop gewezen, antwoordde u dat uw schoonvader wist dat u geld nodig had om in België te komen wonen. U voegde hieraan toe dat uw persoonlijke mening geen waarde had voor uw schoonvader (NPO 2, p. 14). Even later stelde u dan weer dat uw schoonvader u voordroeg voor de wapenhandel in Yemen omdat hij op die manier met u wilde beginnen samenwerken (NPO 2, p. 14). Deze antwoorden zijn echter onderling weinig coherent. Als uw schoonvader geen belang hechtte aan uw mening, kan immers niet worden begrepen waarom hij met u een samenwerking op de lange termijn zou willen opbouwen (cf. supra).

Bovendien biedt geen van deze verklaringen een uitleg voor de vraag waarom uw schoonvader het risico zou nemen u aan te bevelen bij de Sepah voor een geheime opdracht die u niet wilde uitvoeren. Een derde keer gevraagd naar de motieven van uw schoonvader, gaf u uiteindelijk toe niet te weten waarom uw schoonvader erop aandrong dat u naar Yemen zou gaan. U opperde dat uw schoonvader ofwel dacht dat u de opdracht zou aannemen voor uw echtgenote, ofwel dat u het zou doen omdat hij dat nu eenmaal wilde (NPO 2, p. 14). Ook deze verklaringen houden echter weinig steek.”

Verzoeker voert aan dat zijn schoonvader vanaf zijn introductie in het scheepvaartbedrijf van plan was om hem te betrekken bij de missies. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoekers schoonvader hem nog voor de derde missie zou aanbevelen aangezien verzoeker had aangegeven aan zijn schoonvader dat hij deze missies niet wilde uitvoeren (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 12-13) en verzoeker er niet in slaagde om hierover consistente en overtuigende verklaringen af te leggen tijdens zijn persoonlijke onderhoud. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij werd aangeworven voor deze missie omdat hij over bijzondere vaardigheden beschikte, merkt de Raad op dat hij geenszins aantoonde dat de Sepah niet in staat zou zijn om een andere kandidaat te vinden voor de opdracht die verzoeker diende uit te voeren, zijnde vertellen dat een bepaald onderdeel kapot was om tijd te winnen (*Ibid.*, p. 13). Dit verweer doet voorts evenmin afbreuk aan de vastgestelde incoherenties in zijn verklaringen op dit punt.

De bestreden beslissing kon, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook op goede gronden besluiten dat: *“Door de vele hierboven opgesomde bevreemdende, incoherente en onderling tegenstrijdige verklaringen die u aflegde over de betrokkenheid van uw schoonvader bij de Iraanse inlichtingendiensten, kan aan deze betrokkenheid geen enkel geloof meer gehecht worden. Aangezien uw schoonvader degene was die u volgens uw verklaringen introduceerde bij de Sepah en de heer B., komt hierdoor ook de geloofwaardigheid van uw eigen voorgehouden betrokkenheid bij de illegale activiteiten van Sepah ernstig op de helling te staan.”*

Bovendien wees de bestreden beslissing er terecht op dat: *“Bovendien dient te worden vastgesteld dat, zelfs indien u overtuigend zou hebben aangetoond dat uw schoonvader bij Sepah actief was (quod non), uw verklaringen over uw eigen interactie met Sepah nog steeds enkele opmerkelijke en bevreemdende hiaten vertonen.”*

De bestreden beslissing motiveerde hierbij vooreerst op pertinente en correcte wijze dat:

“Zo is het weinig geloofwaardig dat de Sepah u niet op de hoogte zou gebracht hebben van het feit dat tijdens de eerste twee missies waaraan u deelnam illegale activiteiten zouden plaatsvinden, terwijl zij u hiervan voor aanvang van de derde missie wel op de hoogte brachten. Uw tegenwerping dat ze u in vertrouwen hadden genomen omdat u de eerste twee missies naar behoren had uitgevoerd, kan maar moeilijk overtuigen (NPO 1, p. 12). Volgens uw verklaringen was u immers niet actief betrokken bij de eerste twee missies en ontdekte u eerder per ongeluk dat er illegale activiteiten plaatsvonden op de schepen waarop u meevoer (cf. supra). Bovendien vroeg u toen u vaststelde dat er gesmokkeld werd aan de kapitein om te mogen uitstappen omwille van een familiaal probleem, wat hij weigerde (NPO 2, p. 10). Er kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen dat de Sepah tevreden was over uw deelname aan de missies. Dat de derde missie anders was omdat u van tevoren een plan moest opstellen en het schip moest voorbereiden, volstaat evenmin om de hierboven vastgestelde incoherentie te verklaren (NPO 1, p. 12). Gezien het belang van de derde missie, die draaide om illegale wapenhandel, is het immers weinig plausibel dat de Sepah hiervoor iemand zou inschakelen die nooit eerder bewust voor hen had gewerkt. Dit geldt des te meer aangezien u uit een familie komt die geen voorstander is van het regime en u volgens uw verklaringen ook zelf geen voorstander van het regime bent (NPO 1, p. 11). Uw tegenwerping dat uw schoonvader u bij hen had aanbevolen, dat u een goede band had met de heer B. en dat u erom bekend stond dat u altijd discreet was, volstaat niet om bovenstaande vaststelling in een ander daglicht te plaatsen (NPO 1, p. 15). Aan uw verklaringen in verband met uw schoonvaders betrokkenheid bij Sepah dient immers ernstig getwijfeld worden (cf. supra). Bovendien impliceert het feit dat u in het verleden reeds met de heer B. had gewerkt voor minder belangrijke missies, allerminst dat u ook bereid zou zijn om bij een volgende missie grotere verantwoordelijkheden te dragen.”

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud, doch hij doet met dergelijk verweer geen afbreuk aan de pertinente en correcte, omtrent deze verklaringen gedane, vaststellingen in de bestreden beslissing. Waar verzoeker benadrukt dat hij meer verantwoordelijkheden moest opnemen tijdens de derde missie, merkt de Raad op dat deze verklaringen terdege in rekening werden gebracht in de bestreden beslissing doch uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat deze niet overtuigen om de vastgestelde incoherenties en ongeloofwaardigheden in zijn verklaringen te verklaren.

Verzoeker bekritiseert de vaststelling in de bestreden beslissing dat niet zonder meer kan aangenomen worden dat de Sepah tevreden was over zijn deelname aan de missies en geeft enkele redenen waarom de Sepah wel tevreden was met zijn werk. De Raad is evenwel van oordeel dat dit verweer de motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht kan stellen. Immers, uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat hij aan de kapitein vroeg of hij uit het schip mocht stappen nadat hij van de illegale activiteiten op de hoogte werd gebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 10). Het is dan ook niet aannemelijk dat zij verzoeker zouden willen rekruteren voor een missie van illegale wapenhandel terwijl hij nog nooit bewust met hen meegewerkt had en bovendien zijn werk stop wou zetten zodra hij op de hoogte werd gebracht van hun illegale activiteiten. De bestreden beslissing wees er hierbij ook nog terecht op dat verzoeker en zijn familie volgens zijn verklaringen geen voorstander zijn van het regime. Waar verzoeker aanvoert dat hij door een agent van Sepah werd gerekruteerd, dat hij enkel taken moest doen voor hen en niet direct voor hen wou werken en dat Sepah, volgens objectieve informatie, een grote actor is in de Iraanse (illegale) economie (verzoekschrift, stuk 5) zodat veel mensen taken voor hen uitvoeren, doet dit verweer op zich geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zich geenszins als een gewillige rekrut heeft opgesteld. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de Sepah, temeer indien veel mensen werkelijk taken voor hen uitvoeren, beroep zou kunnen doen op meer gewillige rekruten die wel voorstander zijn van het regime voor het uitvoeren van een dergelijke gevoelige missie als illegale wapenhandel. Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat, in zoverre verzoeker nog gevolgd zou kunnen worden dat het op zich aannemelijk is dat de Iraanse autoriteiten hem zouden beschuldigen van spionage omdat zij hem willen straffen voor het feit dat hij niet met hen wilde samenwerken, verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij werkelijk gevisieerd werd door de Iraanse autoriteiten omwille van deze beweerde weigering tot samenwerking. De bestreden beslissing oordeelde in dit verband immers terecht dat zijn beweringen op dit punt ondermijnd worden door de vaststelling dat verzoeker het risico heeft genomen om met zijn eigen paspoort het land te verlaten:

“U haalde verder ook nog aan dat de Iraanse autoriteiten u niet enkel willen straffen omwille van spionage maar ook omdat u weigerde met hen mee te werken (NPO 2, p. 14). Uw advocate voegde hier aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud nog aan toe dat er in uw land geen plaats is voor oppositie. Als u niet was gevlucht, zou u gearresteerd zijn omdat u de missie niet wilde aanvaarden (NPO 2, p. 17). De staat zette zoveel druk op u dat u slechts de keuze had tussen vluchten of gestraft worden (NPO 2, p. 17). Uzelf stelde in dit verband dat u voorafgaand aan uw vlucht uit Iran aan een vriend vroeg om vliegtuigtickets voor u te kopen omdat u vreesde dat u door de autoriteiten in het oog gehouden werd (NPO 1, p. 14). Deze verklaringen kunnen echter niet overtuigen. Indien u werkelijk vreesde dat u onder toezicht stond van de Iraanse autoriteiten, kan immers niet worden aangenomen dat u het risico zou hebben genomen om met uw eigen paspoort het land te verlaten. Bovendien is uw vrees maar moeilijk te verenigen met de vaststelling dat de Sepah u bij uw vertrek geen strobreed in de weg legde. Uw tegenwerping dat u een visum had voor België en dat de Ettela’at niets wist van uw plannen, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 14). Deze uitleg is immers weinig coherent met uw eerdere stelling dat u vreesde dat u door de autoriteiten in het oog gehouden werd (cf. supra). Het stemt in dit verband ook tot nadenken dat u geen tickets of enige andere vorm van bewijsmateriaal kan voorleggen om te staven dat u oorspronkelijk van plan was om pas later uit Iran te vertrekken (NPO 1, p. 14). Ook is het wel heel toevallig dat u pas op de hoogte werd gebracht van deze geheime missie naar Yemen nadat u uw visum voor België reeds in orde gebracht had (NPO 1, p. 14). Uw tegenwerping dat de Sepah van plan was om u in België te laten wonen en u daar te laten werken, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 14). Dat de Sepah u als spion naar het buitenland zou sturen zonder dat u ooit bewust voor hen had gewerkt en ondanks het feit dat u herhaaldelijk bezwaar aangetekend had tegen hun missies, is immers niet geloofwaardig (cf. supra).”

Verzoeker bekritiseert de motieven in de bestreden beslissing op dit punt op algemene wijze, doch brengt geen concrete of dienstige argumenten bij die de voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. Verzoeker maakt aldus geenszins aannemelijk dat hij door de Iraanse autoriteiten werd gevisieerd omdat hij weigerde met hen samen te werken aan missies van illegale wapenhandel. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

“Uw tegenwerping dat u alles zal bekennen zodra u gemarteld wordt, volstaat niet om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen (NPO 2, p. 14). Aangezien het niet geloofwaardig is dat u bij terugkeer naar Iran gearresteerd zal worden, is het immers evenmin geloofwaardig dat u onder marteling valse betekenissen zal afleggen.”

De bestreden beslissing oordeelde voorts terecht dat de door verzoeker neergelegde documenten niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van verzoekers relaas te vermogen te herstellen:

“De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Hetzelfde geldt voor de stelling dat u in Iran als scheepsingenieur werkte en in die hoedanigheid in de door u aangehaalde periode actief was voor de bedrijven E.S.L. en M.D.K.. Dat u als ingenieur voor deze bedrijven werkte, impliceert echter allerminst dat u tijdens deze job betrokken was bij illegale activiteiten in opdracht van de Iraanse autoriteiten. De door u neergelegde documenten in verband met uw vertrek uit de haven van Sharjah geven louter aan dat u in Dubai langer dan voorzien aan boord van een schip moest blijven en hebben geen enkele bewijswaarde in verband met de door u aangehaalde smokkelactiviteiten die op dat schip zouden hebben plaatsgevonden. Het vliegtuigticket waarmee u Iran verliet werd hierboven al besproken. Dat uw echtgenote van een martelaarsfamilie afkomstig is, heeft geen invloed op de hierboven aangehaalde argumenten. Het door u neergelegde artikel toont louter aan dat er op 9 mei 2021 een wapentransport naar Yemen onderschept werd door de zeemacht van de Verenigde Staten (US Navy) en heeft geenszins bewijswaarde naar uw deelname bij deze wapenhandel. Overigens stemt het tot nadenken dat in het artikel in kwestie sprake is van wapens die vervoerd werden op een zeilboot, terwijl u in uw verklaringen herhaalde beweerde dat het de bedoeling was dat u aan boord zou gaan van een supply boat (NPO 2, p. 3 en p. 13). Dat u op 15 december 2020 een afspraak had bij VFS global om uw visum te regelen, wordt in deze beslissing niet betwist. De e-mail die uw advocate stuurde naar uw echtgenote in verband met de echtscheidingsprocedure tussen jullie is voor deze beslissing niet relevant. Het door u neergelegde bewijs van de confiscatie van uw eigendom in Iran in het kader van uw echtscheiding toont louter aan dat u en uw echtgenote in een dispuut verwickeld zijn en heeft geen bewijswaarde wat betreft de oorzaken van dit dispuut. De foto die u op internet vond van ene Naroee Yar Mohammad volstaat geenszins om uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de dubbele identiteit van uw schoonvader te verklaren (cf. supra). Het is immers allerminst duidelijk met welk doel u deze foto neerlegt en wat u met deze foto precies wenst aan te tonen.”

Waar verzoeker aanvoert dat de “dhow” of zeilboten die in het door hem neergelegde artikel (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 12) worden vermeld, dezelfde schepen zijn als de “Lendij” die verzoeker vermeldde (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 3) en foto's toevoegt van deze boten (verzoekschrift, stuk 6), merkt de Raad op dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan blijken dat hij verklaarde dat het schip dat hij voor de derde missie moest betreden een “Lenj” of “Lanj” was. Verzoeker verklaarde meermaals uitdrukkelijk dat het schip dat voor de derde missie gebruikt zou worden een “supply boat” was (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 3 en 13). De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat er in het artikel sprake is van een zeilboot terwijl verzoeker meermaals verklaarde dat hij aan boord moest gaan van een supply boat. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat het door verzoeker neergelegde artikel geen afdoende bewijswaarde heeft ter staving van de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten.

Wat de conclusies betreft die de advocate van zijn echtgenote heeft neergelegd bij de familierechtbank (verzoekschrift, stuk 3), is de Raad van oordeel dat deze evenmin de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen kunnen herstellen. Deze conclusies vermelden dat de echtgenote van verzoeker verklaart dat verzoeker lid zou zijn van een terroristische organisatie in Iran en aan zijn echtgenote vroeg of zij een vrouw bij haar kon laten inwonen in België. Deze verklaringen stemmen niet overeen met de verklaringen van verzoeker wat zijn problemen in Iran betreft en zijn dan ook geenszins dienstig om de aangehaalde problemen te staven.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota een screenshot neerlegt waaruit zou moeten blijken dat verzoeker “geblokkeerd” is en niet naar Iran kan terugkeren (aanvullende nota, stuk 1), wijst de Raad erop dat dit stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het PR RvV neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging dit document niet in overweging. Dat de Iraanse tolken dit stuk niet zouden willen vertalen betreft daarenboven nog een blote bewering.

De voormelde motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn vrees geloofwaardig is in de Iraanse context en hij hierbij verwijst naar algemene informatie, merkt de Raad erop dat het aan verzoeker toekomt om de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken. Een verwijzing naar louter algemene informatie, die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker, volstaat hiertoe niet. Het begrip ‘gegronde vrees’ houdt in dat de verzoeker niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst.

Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees worden aangetoond, waarbij hij echter in gebreke blijft. Verzoeker slaagt er immers niet in om aan te tonen dat hij persoonlijk het slachtoffer werd van bedreigingen door de Iraanse autoriteiten, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen. Het feit dat zijn verklaringen overeenstemmen met het door hem bijgebrachte artikel over de illegale wapenhandel van Iran naar Yemen (verzoekschrift, stuk 4) toont geenszins aan dat verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke problemen geloofwaardig zijn, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan. Verzoeker blijft dan ook in gebreke om zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie kan dan ook niet dienstig in rekening worden gebracht en doet geen afbreuk aan de beoordeling in de bestreden beslissing.

Het verzoekschrift voert nog een schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet, nu uit de bestreden beslissing volgens verzoeker niet kan blijken dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouden die hij heeft doorgestuurd. De Raad merkt op dat dit verweer geen grondslag vindt in de bestreden beslissing. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met de opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouden en op een omstandige en deugdelijke wijze deze opmerkingen heeft betrokken bij zijn beoordeling. Ook de Raad heeft verzoekers opmerkingen en de kritieken die hij heeft op de beoordeling van de commissaris-generaal die betrekking heeft op deze opmerkingen onderzocht en in rekening gebracht. De opmerkingen kunnen de motivering in de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht stellen. Verzoeker toont aldus niet aan dat artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP